Официален вестник на Европейския съюз

L 314

Издание на български език

Законодателство

Година 63

29 септември 2020 г.

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

★ **Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1340 на Комисията от 22 септември 2020 година за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [„Bračka varenik“ (ЗГУ)]** 1

★ **Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/1341 на Комисията от 28 септември 2020 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/466 по отношение на периода на прилагане на временните мерки** [1] 2

РЕШЕНИЯ

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1342 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Кралство Белгия съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 4

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1343 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Република България съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 10

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1344 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Република Кипър съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 13

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1345 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Чешката република съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 17

[1] Текст от значение за ЕИП.

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1346 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Република Гърция съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 21

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1347 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Кралство Испания съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 24

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1348 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Република Хърватия съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 28

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1349 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Италианската република съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 31

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1350 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Република Литва съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 35

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1351 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Република Латвия съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 38

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1352 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Република Малта съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 42

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1353 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Република Полша съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 45

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1354 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Португалската република съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 49

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1355 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Румъния съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 55

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1356 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Република Словения съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 59

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1357 на Съвета от 25 септември 2020 година за предоставяне на временна подкрепа на Словашката република съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19** 63

★ **Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1358 на Комисията от 28 септември 2020 година за прилагането на Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета спрямо проверките на застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства, които обичайно се намират на територията на Босна и Херцеговина** ([1]) 66

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

★ **Решение № 2/2019 на Съвместния комитет, създаден съгласно Споразумението между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария за свързване на техните системи за търговия с емисии на парникови газове от 5 декември 2019 година за изменение на приложения I и II към Споразумението между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария за свързване на техните системи за търговия с емисии на парникови газове [2020/1359]** 68

([1]) Текст от значение за ЕИП.

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1340 НА КОМИСИЯТА

от 22 септември 2020 година

за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [„Brački varenik“ (ЗГУ)]

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни ([1]), и по-специално член 52, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

(1) В съответствие с член 50, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 1151/2012 заявлението за регистрация на наименованието „Brački varenik“, подадено от Хърватия, бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ([2]).

(2) Тъй като Комисията не получи никакви възражения по член 51 от Регламент (ЕС) № 1151/2012, наименованието „Brački varenik“ следва да се регистрира,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регистрира се наименованието „Brački varenik“ (ЗГУ).

Наименованието, посочено в първа алинея, се използва за идентифициране на продукт от клас 1.8. „Други продукти от приложение I към Договора (подправки и др.)“ от приложение XI към Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 на Комисията ([3]).

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 22 септември 2020 година.

За Комисията,
от името на председателя,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Член на Комисията

([1]) ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 183, 3.6.2020 г., стр. 12.
([3]) Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2014 на Комисията от 13 юни 2014 г. за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 179, 19.6.2014 г., стр. 36).

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1341 НА КОМИСИЯТА

от 28 септември 2020 година

за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/466 по отношение на периода на прилагане на временните мерки

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) ([1]), и по-специално член 141, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) В Регламент (ЕС) 2017/625 се определят правила за, inter alia, извършването на официален контрол и други официални дейности от компетентните органи на държавите членки. С него също така се оправомощава Комисията да приема — с акт за изпълнение — целесъобразни временни мерки, необходими за ограничаване на рисковете за здравето на хората, животните и растенията и за хуманното отношение към животните, ако тя разполага с доказателства за сериозен срив в системата за контрол на дадена държава членка.

(2) С цел да се реагира на специфичните обстоятелства, породени от текущата криза, свързана с болестта, причинена от коронавирус (COVID-19), с Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/466 на Комисията ([2]) на държавите членки се дава възможност да прилагат временни мерки по отношение на официалния контрол и другите официални дейности.

(3) Държавите членки уведомиха Комисията, че — предвид свързаната с COVID-19 криза и определени сериозни сривове във функционирането на техните системи за контрол — трудностите при извършването на официален контрол и други официални дейности във връзка с официалните сертификати и официалните удостоверения относно движението на животни и стоки към и в рамките на Съюза и трудностите при организиране на физически срещи с операторите и техните служители във връзка с официалния контрол няма да бъдат преодолени и след 1 октомври 2020 г. С оглед на преодоляването на тези сериозни сривове, които вероятно ще продължат през идните месеци, и улесняването на планирането и извършването на официалния контрол и другите официални дейности по време на свързаната с COVID-19 криза, срокът на прилагане на Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/466 следва да бъде удължен до 1 февруари 2021 г.

(4) Поради това Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/466 следва да бъде съответно изменен.

(5) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

В член 6, втора алинея от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/466 датата „1 октомври 2020 г.“ се заменя с датата „1 февруари 2021 г.“

([1]) ОВ L 95, 7.4.2017 г., стр. 1.

([2]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/466 на Комисията 30 март 2020 г. относно временни мерки за ограничаване на рисковете за здравето на хората, животните и растенията и хуманното отношение към животните при някои сериозни сривове в системите за контрол на държавите членки поради болестта, причинена от коронавирус (COVID-19) (ОВ L 98, 31.3.2020 г., стр. 30).

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 2 октомври 2020 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 28 септември 2020 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1342 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Кралство Белгия съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 г. за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 7 август 2020 г. Белгия поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Белгия извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен, се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Белгия от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 8,9 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 113,8 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Белгия от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее със 8,8 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Белгия. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Белгия по отношение на схемата за временна безработица („chômage temporaire/tijdelijke werkloosheid), заместващия доход за самостоятелно заети лица, свързан с COVID-19 („временното право, свързано с COVID-19“), родителския отпуск, свързан с COVID-19, и редица регионални и общностни схеми за подпомагане на доходите, както и регионалните мерки за обществено здравеопазване, свързани с COVID-19, както е посочено в съображения 4—8.

(4) С посочения в искането на Белгия от 7 август 2020 г. „Arrêté royal du 30 mars 2020/Koninklijk besluit van 30 maart 2020“ ([2]), се адаптира към COVID-19 схемата за временна безработица („chômage temporaire/ tijdelijke werkloosheid“), по която се предоставя обезщетение на служители, чийто труд е намален или спрян поради спад в работното натоварване или поради мерки за социално дистанциране, наложени от правителството. Схемата за временна безработица съществуваше преди пандемията от COVID-19, но изискванията за достъп до нея бяха адаптирани към COVID-19 и процедурата за подаване на заявления беше облекчена допълнително. Освен това обезщетението за временна безработица бе увеличено от 65 % на 70 % от средната дневна работна заплата (с таван от 2 754,76 евро бруто на месец). В допълнение беше въведена дневна премия от 5,36 евро.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

([2]) Koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het Covid-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52a, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36д, 63a en 124a in hetzelfde besluit/ Arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus Covid-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52a, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36д, 63a et 124a dans le même arrêté..

(5) С посочения в искането на Белгия от 7 август 2020 г. „Loi du 23 mars 2020/Wet van 23 maart 2020“ ([3]) съществуващият заместващ доход за самостоятелно заети лица, т.е. „временно право“, („droit passerelle/ “„“„overbruggingsrecht“), бе разширен с въвеждането на „временно право, свързано с COVID-19“. То представлява обезщетение, което се предоставя, когато наложените от правителството мерки за социално дистанциране водят до пълно или частично прекъсване на дейността на самостоятелно заето лице или до доброволно прекъсване от поне седем последователни календарни дни през месеца. От юни 2020 г. обезщетението е предназначено за самостоятелно заети лица, които са възобновили дейността си, но оборотът им все още е намален в сравнение с 2019 г. Самостоятелно заетите лица, които все още не могат възобновят дейността си, все още могат да се възползват от обезщетението, но трябва да докажат, че това се дължи на ограниченията, свързани с COVID-19.

(6) С посочения в искането на Белгия от 7 август 2020 г. „Arrêté royal nr. 23 du 13 mai 2020/Koninklijk besluit nr. 23 van 13 mei 2020“ ([4]) бе въведен родителски отпуск, свързан с COVID-19, който е специален родителски отпуск, незасягащ правото на редовен родителски отпуск и позволяващ на родителите да ползват отпуск, за да положат допълнителни грижи за децата си между май и септември 2020 г., като получават по-високи надбавки от предвидените за редовния родителски отпуск.

Родителският отпуск, свързан с COVID-19, може да се разглежда като мярка, подобна на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време, посочени в Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като предоставя подпомагане на доходите на служителите и спомага за запазване на заетостта, като предотвратява необходимостта родителите, които трябва да се грижат за децата си, докато училищата са затворени, да прекратят трудовите правоотношения.

(7) Въз основа на следните правни актове, посочени в искането на Белгия от 7 август 2020 г.: „Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux № 2020/019 du 23 avril 2020/Bijzondere machtenbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nr. 2020/019 van 23 april 2020“ ([5]); „Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux № 2020/030 du 28 mai 2020/Bijzondere machtenbesluit nr. 2020/030 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 28 mei 2020“ ([6]);

„Notification de la réunion du conseil des ministres du gouvernement de la région de Bruxelles-Capitale du jeudi 14 mai 2020/Betekening van de vergadering van de Ministerraad van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van donderdag 14 mei 2020“ ([7]); „Besluit van de Vlaamse Regering van 20 maart 2020“ ([8]), „Besluit van de Vlaamse Regering van 10 april 2020“ ([9]), „Besluit van de Vlaamse Regering van 12 juni 2020“ ([10]);

([3]) Wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen/ Loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant les mesures temporaires dans le cadre du COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants

([4]) Koninklijk besluit nr. 23 van 13 mei 2020, tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) houdende het corona ouderschapsverlof/ Arrêté royal № 23 du 13 mai 2020 pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) visant le congé parental corona

([5]) Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux № 2020/019 du 23 avril 2020 modifiant l'arrêté de pouvoirs spéciaux № 2020/013 du 7 avril 2020 relatif à une aide en vue de l'indemnisation des entreprises affectées par les mesures d'urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19 /Bijzondere machtenbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nr. 2020/019 van 23 april 2020 tot wijziging van het bijzondere machtenbesluit nr. 2020/013 van 7 april 2020 betreffende de steun tot vergoeding van de ondernemingen getroffen door de dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

([6]) Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux № 2020/030 du 28 mai 2020 relatif à l'aide aux entreprises qui subissent une baisse d'activité en raison de la crise sanitaire du COVID-19 /Bijzondere machtenbesluit nr. 2020/030 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 28 mei 2020 betreffende de steun aan ondernemingen die een terugval van hun activiteit ondergaan als gevolg van de gezondheidscrisis COVID-19.

([7]) Notification de la réunion du conseil des ministres du gouvernement de la région de Bruxelles-Capitale du jeudi 14 mai 2020, point 25/Betekening van de vergadering van de Ministerraad van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van donderdag 14 mei 2020, punt 25. This political decision has been transposed into a legal act by Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 24 juillet 2020 instaurant une aide exceptionnelle pour les travailleurs intermittents de la culture/Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 juli 2020 houdende invoering van uitzonderlijke steun voor de cultuurwerkers.

([8]) Besluit van de Vlaamse Regering van 20 maart 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die verplicht moeten sluiten ten gevolge van de maatregelen genomen door de Nationale Veiligheidsraad vanaf 12 maart 2020 inzake het coronavirus.

([9]) Besluit van de Vlaamse Regering van 10 april 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die een omzetdaling hebben ten gevolge van de exploitatiebeperkingen opgelegd door de maatregelen genomen door de Nationale Veiligheidsraad vanaf 12 maart 2020 inzake het coronavirus.

([10]) Besluit van de Vlaamse Regering van 12 juni 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die een omzetdaling hebben ondanks de versoepelde coronavirusmaatregelen, tot wijziging van de artikelen 1, 9 en 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 april 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die een omzetdaling hebben ten gevolge van de exploitatiebeperkingen opgelegd door de maatregelen genomen door de Nationale Veiligheidsraad vanaf 12 maart 2020 inzake het coronavirus, en tot wijziging van de artikelen 1, 6, 9 en 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 maart 2020 tot toekenning van steun aan ondernemingen die verplicht moeten sluiten ten gevolge van de maatregelen genomen door de Nationale Veiligheidsraad vanaf 12 maart 2020 inzake het coronavirus.

„Arrêté du Gouvernement de la Communauté française de pouvoirs spéciaux № 4 du 23 avril 2020“ ([11]), „Arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 7 avril 2020“ ([12]), „Arrêté ministériel du 8 avril 2020 portant exécution de l'arrêté du Gouvernement wallon du 20 mars 2020“ ([13]), „Arrêté du Gouvernement wallon du 19 juin 2020“ ([14]), „ Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret I vom 6. April 2020“ и „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret III vom 20. Juli 2020,“ белгийските власти въведоха определен брой регионални и общностни схеми, по които се предоставя подпомагане на доходите на самостоятелно заети лица, еднолични търговци и другите видове работници и служители, които не отговарят на условията за други видове подпомагане на доходите. По-специално компенсационните премии, предназначени за дружествата и предприемачите в регион Брюксел-столица, премията за вреди, компенсационната премия и премията за подкрепа в регион Фландрия и фламандската общност, както и компенсационната премия за прекъсване на стопанска дейност в регион Валония предоставят обща еднократна подкрепа за предприятия и самостоятелно заети лица, които са били принудени да прекъснат дейността си поради COVID-19 или чийто оборот значително е намалял.

Когато мерките да са предназначени за по-широк кръг бенефициери, бяха поискани само сумите за разходи, свързани с подкрепата за самостоятелно заети лица и еднолични търговци. Други мерки (компенсационната премия за работници с непостоянна работа в регион Брюксел-столица, субсидията за детски ясли и за културни дейци във френската общност, дейностите по обучение в регион Валония, субсидията за културните дейци, самостоятелно заетите лица и туристическите оператори в немскоезичната общност) са предназначени за самостоятелно заети лица и работници, които нямат достъп до схемата за временна безработица в конкретни сектори (културата, грижите и обученията). Тъй като субсидиите за културните дейци и самостоятелно заетите лица в немскоговорящата общност предоставят заеми, които могат да бъдат преобразувани в безвъзмездни средства, за да се спази изискването да са публични разходи, само разходите, свързани със заеми, които са били преобразувани в безвъзмездни средства, следва да получат подкрепа съгласно Регламент (ЕС) 2020/672.

(8) Накрая, с посочения в искането на Белгия от 7 август 2020 г. „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret I vom 6. April 2020“ се въвеждат мерките, свързани със здравеопазването в немскоезичната общност, включващи обучение по хигиена, осигуряване на предпазен материал за центрове за настаняване и грижи, болници и доставчици на медицински услуги, и информационни кампании.

(9) Белгия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Белгия предостави на Комисията подходящи доказателства, че нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 7 803 380 000 евро, считано от 1 февруари 2020 г., в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като е свързано с новите мерки и разширяването на обхвата на съществуващи мерки, обхващащи значителна част от предприятията и работната сила в Белгия.

(10) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Белгия и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 7 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, както и прибягването до съответните здравни мерки във връзка с избухването на COVID-19.

(11) Поради това на Белгия следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(12) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

([11]) Arrêté du Gouvernement de la Communauté française de pouvoirs spéciaux № 4 du 23 avril 2020 relatif au soutien du secteur culturel et du cinéma dans le cadre de la crise sanitaire du COVID-19.

([12]) Arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 7 avril 2020 relatif au soutien des milieux d'accueil dans le cadre de la crise sanitaire du COVID-19.

([13]) Arrêté ministériel du 8 avril 2020 portant exécution de l'arrêté du Gouvernement wallon du 20 mars 2020 relatif à l'octroi d'indemnités compensatoires dans le cadre des mesures contre le coronavirus COVID-19 and Arrêté du Gouvernement wallon du 20 mars 2020 relatif à l'octroi d'indemnités compensatoires dans le cadre des mesures contre le coronavirus COVID-19.

([14]) Arrêté du Gouvernement wallon du 19 juin 2020 portant des dispositions diverses relatives aux formateurs et au subventionnement des activités de formation des centres de formation du réseau IFAPME

(13) Белгия следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Белгия.

(14) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Белгия, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Белгия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Белгия заем с максимален размер 7 803 380 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената с настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Белгия финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Белгия поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране за всеки транш, както и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Белгия може да финансира следните мерки:

а) предвидената в „Koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het Covid-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52a, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoeging van de artikelen 36д, 63a en 124a in hetzelfde besluit/Arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus Covid-19 et à modifier l'article 10 de l'arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52a, 58, 58/3 et 63 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36д, 63a et 124a dans le même arrêté“ схема за временна безработица, „chômage temporaire/tijdelijke werkloosheid“;

б) предвидения в „Loi du 23 mars 2020 modifiant la loi du 22 décembre 2016 instaurant un droit passerelle en faveur des travailleurs indépendants et introduisant les mesures temporaires dans le cadre du COVID-19 en faveur des travailleurs indépendants/Wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen“ заместващ доход за самостоятелно заети лица, свързан с COVID-19, „временни права през кризата“;

в) предвидения в „Arrêté royal № 23 du 13 mai 2020 pris en exécution de l'article 5, § 1, 5°, de la loi du 27 mars 2020 accordant des pouvoirs au Roi afin de prendre des mesures dans la lutte contre la propagation du coronavirus COVID-19 (II) visant le congé parental corona/Koninklijk besluit nr. 23 van 13 mei 2020, tot uitvoering van artikel 5, § 1, 5°, van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) houdende het corona ouderschapsverlof“ родителски отпуск, свързан с COVID-19;

г) регионалните и общностните схеми за подпомагане на доходите, както следва:

i) за регион Брюксел-столица:

— компенсаторната премия за дружествата, предвидена в „Arrêté de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux № 2020/019 du 23 avril 2020/Bijzondere machtenbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nr. 2020/019 van 23 april 2020“, за покриване на част от разходите, свързани с подкрепата на самостоятелно заети лица и едноличните търговци;

— предвидената в „Bijzondere machtenbesluit nr. 2020/030 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 28 mei 2020/Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale de pouvoirs spéciaux № 2020/030 du 28 mai 2020“ компенсационна премия за предприемачи, за частта от разходите, свързана с подкрепата на самостоятелно заетите лица и едноличните търговци;

— предвидената в „Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 24 juillet 2020 instaurant une aide exceptionnelle pour les travailleurs intermittents de la culture/Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 24 juli 2020 houdende invoering van uitzonderlijke steun voor de cultuurwerkers“ компенсационна премия за работници с непостоянна работа;

ii) за фламандския регион и фламандската общност:

— предидената в „Besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 2020“ премия за вреди, само за частта от разходите, свързана с подкрепата за самостоятелно заетите лица и едноличните търговци;

— предвидената в „Besluit van de Vlaamse regering van 10 april 2020“ компенсационна премия, само за частта от разходите, свързана с подкрепата за самостоятелно заетите лица и едноличните търговци;

— предвидената в „Besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 2020“ премия за подкрепа, само за частта от разходите, свързана с подкрепата за самостоятелно заетите лица и едноличните търговци;

iii) за френската общност:

— предвидената в „Arrêté du Gouvernement de la Communauté française de pouvoirs spéciaux № 4 du 23 avril 2020“ субсидия за културни дейци;

— предвидената в „Arrêté du Gouvernement de la Communauté française du 7 avril 2020“ субсидия за детски ясли, само за частта от разходите, свързана с подкрепата за самостоятелно заетите лица и едноличните търговци;

iv) за Валонския регион:

— предвидената в „Arrêté ministériel du 8 avril 2020 portant exécution de l'arrêté du Gouvernement wallon du 20 mars 2020“ компенсационна премия за прекъсване на стопанската дейност, само за частта от разходите, свързана с подкрепата за самостоятелно заетите лица и едноличните търговци;

— предвидените в „Arrêté du Gouvernement wallon du 19 juin 2020“ дейности по обучение;

v) за немскоезичната общност:

— предвидената в член 7 от „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret I vom 6. April 2020“ субсидия за културни дейци и самостоятелно заети лица, за частта от разходите, свързана със заеми, които са били преобразувани в безвъзмездни средства;

— предвидената в член 4 от „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret III vom 20. Juli 2020“ субсидия за туристически оператори, за частта от разходите, свързана с подкрепата за самостоятелно заетите лица и едноличните търговци;

д) мерките, свързани със здравеопазването в немскоезичната общност, предвидени в член 7 от „Parlament der Deutschsprachigen Gemeinschaft, Corona-Krisendekret I vom 6. April 2020“.

Член 4

Белгия уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези планирани публични разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Кралство Белгия.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1343 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Република България съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 г. за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 7 август 2020 г. България поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от България извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за България от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 2,8 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 25,5 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за България от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее със 7,1 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в България. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в България, свързано с две мерки в подкрепа на заплатите, както е посочено в съображения 4 и 5.

(4) По-специално, с посоченото в искането на България от 7 август 2020 г. Постановление № 55 на Министерския съвет от 30 март 2020 г. ([2]) се въвежда мярка за изплащане на компенсации на работодателите, които в резултат на избухването на COVID-19, по своя преценка или в изпълнение на законово изискване, са преустановили работата на предприятието или са установили непълно работно време. Работодателите трябва да запазят заетостта на работниците и служителите за периода на действие на мярката, както и за период, не по-малък от периода, за който са изплатени компенсациите. Месечните компенсации за предприятията, изпълняващи условията за получаване на тези коменсации, са в размер на 60 % от осигурителния доход на ползващите се от тях работници и служители.

(5) От своя страна, с посоченото в искането на България от 7 август 2020 г. Постановление № 151 на Министерския съвет от 3 юли 2020 г. ([3]) се въвежда мярка за изплащане на средства за запазване на заетостта в полза на работодателите, чиито приходи в резултат на избухването на COVID-19 са намалели с не по-малко от 20 %. Работодателите трябва да запазят заетостта на работниците и служителите за периода на действие на мярката, както и за период, не по-малък от периода, за който са изплатени средствата за запазване на заетостта. Месечните средства за запазване на заетостта за предприятията, изпълняващи условията за получаване на тези средства, са в размер на 60 % от осигурителния доход на ползващите се от тях работници и служители.

(6) България изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. България предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 511 000 000 евро в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като новите мерки обхващат или са предназначени да обхванат значителна част от предприятията и работната сила в България.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

([2]) Постановление № 55 на Министерския съвет от 30 март 2020 г., изменено с Постановление № 71 от 16 април 2020 г. и с Постановление № 106 от 28 май 2020 г. (обн. ДВ, бр. 31, 1 април 2020 г.).

([3]) Постановление № 151 на Министерския съвет от 3 юли 2020 г. (обн. ДВ, бр. 60, 7 юли 2020 г.).

(7) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с България и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 7 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(8) Поради това на България следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взема решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(9) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(10) България следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от България.

(11) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на България, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

България изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на България заем с максимален размер 511 000 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената съгласно настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на България финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. България поема разходите за посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, както и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането, отнасящо се до заема, отпуснат съгласно параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

България може да финансира следните мерки:

а) компенсации за работодателите, както е предвидено в „Постановление № 55 на Министерския съвет от 30 март 2020 г.“;

б) средства за запазване на заетостта за работодателите, както е предвидено в „Постановление № 151 на Министерския съвет от 3 юли 2020 г.“

Член 4

България уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Република България.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1344 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Република Кипър съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 година за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 6 август 2020 г. Кипър поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Кипър извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Кипър от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 7 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 115,7 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Кипър от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее със 7,7 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Кипър. Това доведе до внезапно и сериозно увеличение на публичните разходи на Кипър, свързани със следните посочени в съображения 4—12 мерки: схемата за специален родителски отпуск; схемите за подпомагане на предприятията, които частично или изцяло са спрели дейността си; специалната схема за самостоятелно заетите лица; специалната схема за хотелите и другите обекти за туристическо настаняване; специалната схема за подпомагане на предприятията, свързани с туризма или засегнати от туризма, или свързани с предприятия, които изцяло са спрели дейността си в изпълнение на разпоредба; специалната схема за подпомагане на предприятията, извършващи предварително определена дейност; както и схемата за подпомагане на микро- и малките предприятия и самостоятелно заетите лица — а също и здравни мерки, като схемата за подпомагане при болест.

(4) Посоченият в искането на Кипър от 6 август 2020 г. „Закон 27(I)/2020“ бе правното основание за въвеждането на редица наредби, в които се очертават мерки за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19. По силата на Закон 27(I)/2020 властите въведоха схема за специален отпуск, с която се предвижда компенсация за заплатите на родителите, работещи в частния сектор, които имат деца на възраст до 15 години или деца с увреждания — независимо от възрастта. Посочената схема за специален отпуск може да се приеме за подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като с нея се подпомагат доходите на наетите лица и се запазва заетостта, като за родителите, които трябва да се грижат за децата си, докато училищата са затворени, не е необходимо да прекъснат трудовите си правоотношения.

(5) Властите въведоха и схема за подпомагане на предприятията, на които се е наложило изцяло да преустановят дейността си, с която, при условие за запазване на заетостта, се компенсира заплатата на 90 % от техния персонал. Компенсацията покрива по-голямата сума от следните: 60 % от заплатата на наетото лице или 60 % от придобитите социалноосигурителни единици през 2018 г. (за периода юли-август 2020 г. — през 2019 г.). Компенсацията е месечна, в размер от 360 до 1 214 евро.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

(6) Със схемата за подпомагане на предприятията, които частично са спрели дейността си, се предоставя, при условие за запазване на заетостта, компенсация за заплатите на наетите лица в предприятията, чийто оборот е спаднал най-малко с 25 % в резултат на пандемията. Компенсацията покрива по-голямата сума от следните: 60 % от заплатата на наетото лице или 60 % от придобитите през 2018 г. социалноосигурителни единици. Компенсацията е месечна, в размер от 360 до 1 214 евро.

(7) Със „специалната схема за самостоятелно заетите лица“ се подпомагат самостоятелно заетите, които не могат да упражняват никаква дейност по силата на постановление на министъра на здравеопазването или решение на Министерския съвет.

(8) Със „специалната схема за хотелите и другите обекти за туристическо настаняване“ се предоставя компенсация за заплатите на наетите лица в хотелиерството и другите обекти за туристическо настаняване, чийто работодател изцяло е спрял дейността или е понесъл спад в оборота от над 40 %. Участието в схемата е обвързано със запазване на заетостта.

(9) Със „специалната схема за подпомагане на предприятията, свързани с туризма или засегнати от туризма, или свързани с предприятия, които изцяло са спрели дейността си в изпълнение на разпоредба, се предоставя компенсация за заплатите, при условие за запазване на заетостта, на наетите лица в хотелиерството или в другите предприятия за туристическо настаняване с изцяло преустановена дейност или със спад в оборота от над 55 %.

(10) Със „специалната схема за подпомагане на предприятията, извършващи специална предварително определена дейност“, се предоставя, при условие за запазване на заетостта, компенсация за заплатите на наетите лица в предприятията, чийто оборот е спаднал най-малко с 55 %.

(11) Освен това, с посочения в искането на Кипър от 6 август 2020 г. „Допълнителен бюджет —временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката при настоящата пандемия от COVID-19“, се въведе субсидиране на микро- и малките предприятия, и самостоятелно заетите, чийто нает персонал е до 50 души. В искането бе обхванатa само частта от разходите за подпомагане на самостоятелно заетите и едноличните търговци. Субсидирането представлява фиксирана помощ за оперативните разходи на малките предприятия и самостоятелно заетите лица. Схемата за субсидиране може да се приеме за подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като с нея се избягва спад или загуба на доходите на самостоятелно заетите лица или сходните категории трудещи се.

(12) Накрая, със „схемата за подпомагане при болест“ се предоставя компенсация за заплатите на наетите лица от частния сектор и самостоятелно заетите лица, които са класифицирани като уязвими лица съгласно публикувания от министерството на здравеопазването списък, поставени са под карантина от властите или са заразени с Covid-19.

(13) Кипър изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Кипър предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., неговите извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 479 070 000 евро в резултат на увеличените разходи, пряко свързани със следните схеми: схемата за специален родителски отпуск; схемите за подпомагане на предприятията, които частично или изцяло са спрели дейността си; специалната схема за самостоятелно заетите лица; специалната схема за хотелите и другите обекти за туристическо настаняване; специалната схема за подпомагане на предприятията, свързани с туризма или засегнати от туризма, или свързани с предприятия, които изцяло са спрели дейността си в изпълнение на разпоредба; специалната схема за подпомагане на предприятията, извършващи предварително определена дейност; както и схемата за подпомагане на микро- и малките предприятия и самостоятелно заетите лица. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като тези нови мерки обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Кипър.

(14) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Кипър и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 6 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, и със съответните здравни мерки, в отговор на избухването на COVID-19.

(15) Поради това на Кипър следва да се предостави финансова помощ, за да му се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи

(16) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(17) Кипър следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Кипър.

(18) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Кипър, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Кипър изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Кипър заем с максимален размер 479 070 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената с настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Кипър финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Кипър поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането, отнасящо се до заема, отпуснат съгласно параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Кипър може да финансира следните мерки:

а) специалната схема за родителски отпуск — както е предвидена в „Закон 27(I)/2020“ и „наредби № 127, 148, 151, 184, 192, 212, 213 и 235 от 2020 г.“;

б) схемите за подпомагане на предприятията, които съответно частично или изцяло са спрели дейността си — както са предвидени в „Закон 27(I)/2020“ и „наредби № 131, 148, 151, 188, 212, 213 и 239 от 2020 г., и № 151, 187, 212, 213, 238, 243 и 273 от 2020 г.“;

в) специалната схема за самостоятелно заетите лица — както е предвидена в „Закон 27(I)/2020“ и „наредби № 129, 148, 151, 186, 213, 237 и 322 от 2020 г.“;

г) специалната схема за хотелите и другите обекти за туристическо настаняване — както е предвидена в „Закон 27(I)/2020“ и „наредби № 269 и 317 от 2020 г.“;

д) специалната схема за подпомагане на предприятията, свързани с туризма или засегнати от туризма, или свързани с предприятия, които изцяло са спрели дейността си в изпълнение на разпоредба — както е предвидена в „Закон 27(I)/2020“ и „наредби № 270 и 318 от 2020 г.“;

е) специалната схема за подпомагане на предприятията, извършващи специална предварително определена дейност — както е предвидена в „Закон 27(I)/2020“ и „наредби № 272 и 320 от 2020 г.“;

ж) схемата за субсидиране на микро- и малките предприятия, и самостоятелно заетите лица, посочена в „Допълнителен бюджет — субсидии по временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката при настоящата пандемия от COVID-19“ — за частта от разходите за подпомагане на самостоятелно заетите лица и едноличните търговци;

з) схемата за подпомагане при болест — както е предвидена в „Закон 27(I)/2020“ и „наредби № 128, 148, 151, 185, 212 и 236 от 2020 г.“

Член 4

Кипър уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Република Кипър.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1345 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Чешката република съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 година за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 7 август 2020 г. Чешката република поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Чешката република извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Чешката република от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 6,7 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 38,7 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Чешката република от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее със 7,8 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Чешката република. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи за Чешката република, свързани с посочените в съображения 4—8 схема за подпомагане на работата на непълно работно време — програмата „Антивирус“ (и нейните подпрограми вариант А и вариант Б) и подобни мерки, насочени към непреките разходи за труд (вариант В на програма „Антивирус“), както и с подпомагането на самостоятелно заетите лица.

(4) По-конкретно, с посочените в искането на Чешката република от 7 август 2020 г. изменено правителствено решение № 353 от 31 март 2020 г., правно основание за което е член 120 от Закон № 435/2004 за заетостта, бяха въведени варианти А и Б на програмата „Антивирус“. С тези мерки частично се субсидират разходите за заплати при работодателите от частния сектор, принудени да спрат или значително да ограничат стопанската си дейност като пряко следствие от предприетите от властите мерки (вариант А) или косвено — поради отрицателното икономическо въздействие на пандемията (вариант Б): тук спадат например наетите лица, които не са в състояние да работят поради ограничения за пътуване. При вариант А държавата субсидира 80 % от компенсаторните възнаграждения, но не повече от 39 000 крони на наето лице на месец. При вариант Б държавата субсидира 60 % от компенсаторните възнаграждения, но не повече от 29 000 крони на наето лице на месец. Докато участва в схемата, работодателят не може да уволнява наетите лица, за които получава субсидии. Периодът за прилагане на тези мерки е от 12 март до 31 октомври 2020 г. ([2]).

(5) Освен това, въз основа на посочените в искането на Чешката република от 7 август 2020 г. Закон № 300/2020 и Закон № 187/2006 ([3]) властите въведоха вариант В на програмата „Антивирус“. С това се намаляват непреките разходи за труд (например плащаните от работодателя социалноосигурителни вноски) на малките предприятия (до 50 наети лица), които запазват заетостта и разходите за заплати на равнище най-малко 90 % от това, което е било в

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

([2]) В посоченото в съображение 1 искане от 7 август 2020 г. обаче бяха включени само публичните разходи за подкрепата, отнасящи се за периода до 31 август 2020 г.

([3]) Изменен Закон № 300/2020 за освобождаване от социалноосигурителни вноски и вноски за държавната политика по заетостта, плащани от някои работодатели като данъкоплатци във връзка с извънредните мерки по време на епидемията през 2020 г., и за изменение на Закон № 187/2006 за здравното осигуряване.

края на март 2020 г. и през март 2020 г. съответно. Искането обхваща само 90 % от общите разходи за мярката с цел помощта да съответства на разходите, свързани със запазването на заетостта. Основата на изчисляването е ограничена до 150 % от средната брутна заплата в Чешката република. Субсидията може да се предоставя за част или за целия период от юни—август 2020 г.

(6) С посочената в искането на Чешката република от 7 август 2020 г. програма „Pětadvacítka“, въведена със Закон № 159/202 ([4]), в периода на действие на мярката се предоставя облекчение като компенсация от 500 крони на календарен ден на човек на самостоятелно заетите лица, които поради свързани с COVID-19 риск за общественото здраве или предприетите от властите кризисни мерки са били принудени да спрат или значително да ограничат стопанската си дейност отвъд нормалната бизнес неустойчивост. Програмата е разделена на два периода: от 12 март до 30 април 2020 г. и от 1 май до 8 юни 2020 г.. Облекчението като компенсация представлява пропуснати приходи за държавата, което за целите на прилагането на Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета може да се приеме за равностойно на публични разходи.

(7) Съгласно посочените в искането на Чешката република от 7 август 2020 г. „Закон № 136/2020 (за социалното осигуряване)“ и закон № 134/2020 (за здравното осигуряване)“ властите въведоха частично освобождаване от здравно- и социалноосигурителни вноски на самостоятелно заетите лица, които продължават дейността си за периода на подпомагане. Държавата поема плащането на съответната вноска, дължима за месеците от март до август 2020 г. Максималният подлежащ на отмяна размер се определя от закона.

(8) Накрая, съгласно посочените в искането на Чешката република от 7 август 2020 г. „правителствени решения № 262 от 19 март 2020 г., № 311 от 26 март, № 354 от 31 март, № 514 от 4 май и № 552 от 18 май“, както и член 14 от „Закон № 218/2000 за бюджетните правила“, както е изменен (за самостоятелно заетите лица в малките предприятия в сферата на първичната селскостопанска и горска продукция) и член 3, буква з) от „Закон № 47/2002“ за подкрепата за МСП, както е изменен (за всички останали самостоятелно заети лица), властите въведоха помощ за грижи за самостоятелно заетите лица. С тази мярка се компенсира понесената от самостоятелно заетите лица загуба на доходи поради необходимостта да се грижат за деца или за зависими от грижи лица вследствие на затварянето на детските заведения и заведенията за социални грижи. Дневният размер на помощта е 424 крони за март 2020 г. и 500 крони за април, май и юни 2020 г. Помощта може да се предоставя за част или за целия период от 12 март до 30 юни 2020 г.

(9) Чешката република изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Чешката република предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 2 940 446 745 евро в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като новите мерки обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Чешката република. Чешката република възнамерява да финансира със средства на Съюза и със собствени средства 940 446 745 евро от увеличения размер на разходите.

(10) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Чешката република и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 7 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(11) Поради това на Чешката република следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(12) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(13) Чешката република следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Чешката република.

([4]) Изменен Закон № 159/2020 за облекчение като компенсация за въздействието на предприетите в отговор на коронавируса SARS CoV-2 кризисни мерки.

(14) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Чешката република, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чешката република изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Чешката република заем с максимален размер 2 000 000 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената с настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Чешката република финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Чешката република поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Чешката република може да финансира следните мерки:

а) програмата „Антивирус“ — както е предвидена в изменено правителствено решение № 353 от 31 март 2020 г., правно основание за което е член 120 от изменения „Закон № 435/2004 за заетостта“;

б) вариант B на програмата „Антивирус“ — както е предвиден в „Закон № 300/2020“;

в) програмата „Pětadvacítka“ — както е предвидена в „Закон № 159/2020“;

г) частичното освобождаване на самостоятелно заетите лица от дължимите здравно- и социалноосигурителни вноски — както е предвидено в „Закон № 136/2020“ (за социалното осигуряване) и „Закон № 134/2020“ (за здравното осигуряване);

д) помощта за грижи за самостоятелно заетите лица — както е предвидена в „правителствени решения № 262 от 19 март 2020 г., № 311 от 26 март, № 354 от 31 март, № 514 от 4 май и № 552 от 18 май“; в член 14 от „Закон № 218/2000 за бюджетните правила“, както е изменен (за самостоятелно заетите лица в малките предприятия в сферата на първичната селскостопанска и горска продукция) и член 3, буква з) от „Закон № 47/2002“ за подкрепата за МСП“, както е изменен (за всички останали самостоятелно заети лица).

Член 4

Чешката република уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези планирани публични разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Чешката република.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1346 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Република Гърция съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 година за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 6 август 2020 г. Гърция поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Гърция извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Гърция от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 6,4 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 196,4 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Гърция от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее със 9 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Гърция. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Гърция по отношение на специалната помощ, предоставена на служителите в частния сектор поради наложеното от кризата спиране на изпълнението на техните трудови договори, разходите за тяхното социално осигуряване през периода на спирането, специалната помощ, предоставяна на самостоятелно заетите специалисти, схемата за работа на непълно работно време и социалноосигурителните вноски за сметка на работодателя за лицата, наети в сезонните предприятия от сектора на услугите, както е посочено в съображения 4—8.

(4) По-конкретно с „Нормативен акт от 14 март 2020 г. ([2])“, както е посочен в искането на Гърция от 6 август 2020 г., се въвежда специална помощ за служителите в частния сектор, изпълнението на чиито трудови договори е спряно. Тази мярка има за цел да защити заетостта в предприятията, чиято дейност е била спряна по нареждане на властите, или които се числят към икономически сектори, които са сериозно засегнати от избухналата пандемия от COVID-19, и касае предоставянето на специална месечна помощ от 534 евро за служители, изпълнението на чиито трудови договори е спряно от средата на март 2020 г. Предварително условие за ползване на схемата е работодателят да запази същия брой служители (което означава абсолютно същите служители) за период с със същата продължителност, както периода, през който изпълнението на трудовия договор е било спряно.

(5) Освен това властите въведоха държавно финансиране на социалноосигурителното покритие на служителите, които получават специалната помощ, посочена в съображение (4). Предварително условие за ползване на схемата е работодателят да запази същия брой служители (което означава абсолютно същите служители) за период с със същата продължителност, както периода, през който изпълнението на трудовия договор е било спряно.

(6) С „Нормативен акт от 20 март 2020 г.“ ([3]), както е посочен в искането на Гърция от 6 август 2020 г., се въвежда специална помощ за самостоятелно заети специалисти (икономисти, счетоводители, инженери, юристи, лекари, учители и изследователи). Мярката се отнася до еднократна специална помощ от 600 евро, предоставена през април или юни 2020 г. на такива специалисти.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

([2]) Нормативен акт от 14 март 2020 г. (Държавен вестник А’ 64), ратифициран по силата на член 3 от Закон 4682/2020 (Държавен вестник А’ 76); Министерско решение 12998/232 (Държавен вестник Б ’1078 от 28 март 2020 г.), Министерско решение 16073/287/22 април 2020 г. (Държавен вестник Б’ 1547/22 април 2020 г.), Министерско решение 17788/346/8 май 2020 г. (Държавен вестник Б ’1779/10 май 2020 г.) и Министерско решение 23102/477/2020 (Държавен вестник Б’ 2268/13 юни 2020 г.).

([3]) Нормативен акт от 20 март 2020 г. (Държавен вестник А’ 68), ратифициран по силата на член 1 от Закон 4683/2020 (Държавен вестник А’ 83).

(7) Схема за работа при непълно работно време, която се прилага от 15 юни 2020 г. до 15 октомври 2020 г. във всички предприятия, с изключение на въздухоплаването, където тя може да бъде удължена до края на 2020 г. бе въведена въз основа на „Закон 4690/2020 ([4])“, както е посочено в искането на Гърция от 6 август 2020 г. На условията за допустимост отговарят предприятията, които са регистрирали спад в оборота си от най-малко 20 % и мярката позволява седмичното работно време на наетите лица да бъде намалено до 50 %, при условие че се запазва трудовото правоотношение. От 15 юни 2020 г. до 30 юни 2020 г. държавата покрива 60 % от нетните доходи на служителя и 60 % от социалноосигурителните вноски за сметка на работодателя за неотработените часове. Считано от 1 юли 2020 г., държавата покрива 100 % от вноските за социално осигуряване на работодателя и на служителя за неотработените часове, както и 60 % от нетните доходи на служителите за неотработените часове.

(8) И накрая, със „Закон 4714/2020 ([5])“, както е посочен в искането на Гърция от 6 август 2020 г., се въвежда държавно финансиране на социалноосигурителните вноски за сметка на работодателя по отношение на лицата, наети в сезонни предприятия. Мярката е предназначена за сезонни предприятия в сектора на услугите, а именно предприятия, които реализират 50 % от своя оборот през третото тримесечие на годината въз основа на данните от 2019 г., и има за цел да финансира социалноосигурителните вноски за сметка на работодателя през юли, август и септември 2020 г., при условие че предприятията запазват същия брой служители, които са имали на 30 юни 2020 г.

(9) Гърция изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Гърция предостави на Комисията подходящи доказателства, че нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 2 728 000 000 евро, считано от 1 февруари 2020 г., в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като е свързано с новите мерки, обхващащи значителна част от предприятията и работната сила в Гърция.

(10) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Гърция и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 6 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(11) Поради това на Гърция следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(12) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(13) Гърция следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Гърция.

(14) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Гърция, както и на исканията за финансова помощсъгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Гърция изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Гърция заем с максимален размер 2 728 000 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

([4]) Закон 4690/2020 (Държавен вестник A’ 104), ратифициран по силата на членове 122 и 123 от Закон 4714/2020 (Държавен вестник A’ 148), Министерско решение 23103/478 (Държавен вестник Б 2274/14 юни 2020 г.) и Министерско решение 32085/1771.

([5]) Закон 4714/2020 (Държавен вестник A’ 148), ратифициран с Министерско решение 32085/1771.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената съгласно настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Гърция финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Гърция поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Гърция може да финансира следните мерки:

а) специалната помощ за служителите в частния сектор, изпълнението на чиито трудови договори е спряно, както е предвидена в член 13 от „Нормативен акт от 14 март 2020 г.“;

б) социалноосигурителното покритие на служителите по мярката, посочена в буква а) от настоящия член, както е предвидено в член 13 от „Нормативен акт от 14 март 2020 г.“;

в) специалната помощ, предоставяна на самостоятелно заетите специалисти, както е предвидена в член 8 от „Нормативен акт от 20 март 2020 г.“;

г) схемата за работа при непълно работно време, както е предвидена в член 31 от „Закон 4690/2020“;

д) социалноосигурителните вноски за сметка на работодателя за лицата, наети в сезонните предприятия от сектора на услугите, предвидени в член 123 от „Закон 4714/2020“.

Член 4

Гърция уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Република Гърция.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1347 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Кралство Испания съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 година за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 3 август 2020 г. Испания поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Испания извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Испания от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 10,1 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 115,6 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Испания от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее с 10,9 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Испания. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Испания, пряко свързани с посочените в съображения 4—9 схема за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки за самостоятелно заетите лица и заетите в туризма, както и здравни мерки.

(4) По-специално, с посочените в искането на Испания от 3 август 2020 г. „кралски законодателни укази 8/2020, 11/2020 и 24/2020“ бе въведена схема „ERTE“ (*Expediente de Regulación Temporal de Empleo*) за подпомагане на работата на непълно работно време, по която основната заплата на наетите лица в принудителен отпуск се субсидира до 70 %. Максималният размер на субсидията е 1 098,09 евро на месец, но може да бъде увеличен до 1 254,96 евро на месец или 1 411,83 евро на месец в зависимост от броя деца, които получателят издържа.

(5) За обхванатите от „ERTE“ наети лица властите въведоха пълно или частично освобождаване от социалноосигурителни вноски — в зависимост от размера на работодателя и от месеца в годината. Освобождаването представлява пропуснати приходи за държавата, което за целите на прилагането на Регламент (ЕС) 2020/672 може да се приеме за равностойно на публични разходи.

(6) За самостоятелно заетите лица властите въведоха „обезщетение за прекратяване на дейността“ (т.е. изцяло или частично спиране на дейността на самостоятелно заето лице) и придружаващо освобождаване от социалноосигурителни вноски. Мярката предоставя месечни плащания на предприятията, които трябва да бъдат затворени, както и на тези, които са отворени — ако оборотът им е спаднал с над 75 %.

(7) По силата на посочените в искането на Испания от 3 август 2020 г. „Кралски законодателен указ 15/2020“ и в изпълнение на „Кралски законодателен указ 8/2020“, бяха въведени конкретни мерки за подкрепа, състоящи се от обезщетения и освобождаване от социално-осигурителни вноски за служители, участващи в „ERTE“, за „постоянните сезонни работници“, които не са били в състояние да възобновят дейността си на предвидените дати поради избухването на COVID-19.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

(8) С посочените в искането на Испания от 3 август 2020 г. „кралски законодателни укази 8/2019, 12/2019, 7/2020 и 25/2020“ бе въведено 50 %-но намаляване на плащаните от работодателите социалноосигурителни вноски, с цел да се запази заетостта в туризма по време на извънредното положение и след това, като същевременно се съхрани минимално равнище на социална закрила за няколко категории трудещи се. Средната стойност на общите месечни разходи и средният брой наети лица, за които предприятията са получили субсидии, водят до средни разходи на човек на месец от около 192 евро.

(9) Накрая, по силата на посочените в искането на Испания от 3 август 2020 г. „кралски законодателни укази 6/2020 и 13/2020“ Испания увеличи помощите за отсъстващите наети лица във връзка с COVID-19 — поради превантивна карантина или зараза. Мярката е подобна на схемата за обезщетение при трудова злополука (тук помощите са по-големи и се плащат от социалноосигурителния фонд още от първия ден на отпуск), а помощите са в размер до 75 % от основната заплата.

(10) Испания изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Испания предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 23 803 573 600 евро в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Увеличеният размер е пряко свързан със схемата за подпомагане на работата на непълно работно време „ERTE“ и подобни мерки за самостоятелно заетите лица и заетите в туризма; той представлява внезапно и съществено увеличение поради почти незабавното и безпрецедентно нарастване на броя на бенефициерите по тези схеми, както и поради размера на свързаните с обезщетенията за тях държавни разходи. Испания възнамерява да финансира със средства на Съюза 1 660 000 000 евро от увеличения размер на разходите.

(11) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Испания и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 3 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, както и със съответните здравни мерки във връзка с избухването на COVID-19.

(12) Поради това на Испания следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(13) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(14) Испания следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Испания.

(15) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Испания, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност. В частност размерът на заема бе определен с оглед спазването на пруденциалните правила, приложими за портфейла от заеми, съгласно посоченото в Регламент (ЕС) 2020/672,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Испания изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Испания заем с максимален размер 21 324 820 449 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената съгласно настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Испания финансовата помощ от Съюза чрез максимум десет транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Испания поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането, отнасящо се до заема, предоставен съгласно параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Испания може да финансира следните мерки:

а) схемата „ERTE“ (*Expediente de Regulación Temporal de Empleo*) за подпомагане на работата на непълно работно време на наетите лица — както е предвидена в „Кралски законодателен указ 8/2020 от 17 март“ (глава II, членове 22—28), „Кралски законодателен указ 18/2020 от 12 май“ и „Кралски законодателен указ 24/2020 от 26 юни“ (членове 1—7);

б) извънредните мерки във връзка със социалното осигуряване на обхванатите от „ERTE“ наети лица — както са предвидени в „Кралски законодателен указ 8/2020 от 17 март“ (глава II, членове 22—28), „Кралски законодателен указ 18/2020 от 12 май“ (членове 1—4), „Кралски законодателен указ 24/2020 от 26 юни“ (глава I, член 4 и допълнителна разпоредба 1);

в) обезщетението за „прекратяване на дейността“ и придружаващото го освобождаване от социалноосигурителни вноски — както е предвидено в „Кралски законодателен указ 8/2020 от 17 март“ (член 17), изменен с „Кралски законодателен указ 11/2020 от 31 март“ (заключителна разпоредба 1.8) и с „Кралски законодателен указ 24/2020 от 26 юни“ (членове 8, 9 и 10);

г) схемата за подпомагане на „постоянните сезонни работници“ — както е предвидена в „Кралски законодателен указ 15/2020 от 21 април“ (заключителна разпоредба 8) и в изпълнение на „Кралски законодателен указ 8/2020 от 17 март“ (член 24) за тези работници;

д) частичното освобождаване на работодателите от плащане на социалноосигурителни вноски, с цел „запазване на заетостта в туризма“ — както е предвидено в „Кралски законодателен указ 8/2019 от 8 март“, „Кралски законодателен указ 12/2019 от 11 октомври“, „Кралски законодателен указ 7/2020 от 12 март“ (член 13) и „Кралски законодателен указ 25/2020“ (заключителна разпоредба 4);

е) помощите за отсъстващите наети лица във връзка с COVID-19 — както са предвидени в „Кралски законодателен указ 6/2020 от 10 март“ (член 5), „Кралски законодателен указ 13/2020 от 7 април“ (заключителна разпоредба 1) и „Кралски законодателен указ 27/2020 от 4 август“ (заключителна разпоредба 10).

Член 4

Испания уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Кралство Испания.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1348 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Република Хърватия съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 година за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 6 август 2020 г. Хърватия поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Хърватия извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Хърватия от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 7,1 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 88,6 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Хърватия от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее с 10,8 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Хърватия. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи на Хърватия, свързани с посочените в съображения 4 и 5 субсидии за запазване на заетостта в засегнатите от COVID-19 сектори и помощи за съкратено работно време.

(4) По-специално въз основа на посочения в искането на Хърватия от 6 август 2020 г. „Закон за пазара на труда“ ([2]) Хърватската служба по заетостта реши ([3]) да въведе мярка, с която при условие за запазване на трудовите правоотношения се съфинансират заплатите на наетите лица в предприятията, чиито приходи са спаднали с 20 % за периода март—май 2020 г. или с 50 % — през юни 2020 г. За март 2020 г. съфинансирането е в размер на 3 250,00 куни за нето лице на пълно работно време, а за април, май и юни 2020 г. — 4 000 куни месечно за нето лице на пълно работно време.

(5) Въз основа на „Закона за пазара на труда“ Хърватската служба по заетостта също така реши ([4]) да въведе мярка, с която при условие за запазване на трудовите правоотношения се компенсира временното съкращаване на работното време в периода юни—декември 2020 г. в предприятията с над 10 наети лица, независимо от сектора на дейност. С тази мярка може да се финансират 2 000 куни месечно за нето лице.

(6) Хърватия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Хърватия предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 1 381 780 800 евро в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение поради почти незабавното и безпрецедентно нарастване на броя на обхванатите от тези мерки работници и огромния размер на свързаните с тях разходи в Хърватия. Хърватия възнамерява да финансира 210 000 000 евро от увеличения размер на разходите със средства на Съюза и 151 180 800 евро — със собствено финансиране.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

([2]) Обн. в ДВ 118/18, 32/20.

([3]) Решение, прието на 20 март 2020 г., и изменено на 25 март, 7 април, 9 април, 6 май, 28 май, 18 юни, 25 юни, 10 юли и 29 юли 2020 г.. Решенията са достъпни на: https://www.hzz.hr/o-hzz/upravno-vijece/upravno-vijece_sjednice-2020.php.

([4]) Решение, прието на 29 юни 2020 г., и изменено на 10 юли 2020 г., достъпно на: https://www.hzz.hr/o-hzz/upravno-vijece/upravno-vijece_sjednice-2020.php.

(7) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Хърватия и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 6 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(8) Поради това на Хърватия следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да вземе решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(9) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(10) Хърватия следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Хърватия.

(11) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Хърватия, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Хърватия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Хърватия заем с максимален размер 1 020 600 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената съгласно настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Хърватия финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Хърватия поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането, отнасящо се до заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Хърватия може да финансира следните мерки:

а) субсидии за запазване на заетостта в засегнатите от COVID-19 сектори — както е предвидено в „Решението на Хърватската служба по заетостта от 20 март 2020 г.“ с последващите му изменения, съгласно членове 35 и 36 от „Закона за пазара на труда“; както и

б) помощи за съкратено работно време — както е предвидено в „Решението на Хърватската служба по заетостта от 29 юни 2020 г.“ с последващите му изменения, съгласно членове 35 и 36 от „Закона за пазара на труда“.

Член 4

Хърватия уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Република Хърватия.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1349 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Италианската република съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 година за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 7 август 2020 г. Италия поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Италия извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Италия от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 11,1 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 158,9 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Италия от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее с 11,2 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Италия. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи на Италия, свързани с посочените в съображения 4—10 мерки: схеми за подпомагане на работата на непълно работно време; помощи за самостоятелно заетите лица, работещите на срочни трудови договори в селското стопанство, работещите в развлекателния бизнес, сътрудниците на спортните сдружения, домашните работници и работещите на повикване; ваучери за гледане на деца; допълнителни помощи за гледане на деца и за инвалидност; безвъзмездно подпомагане на самостоятелно заети лица и предприятията на еднолични търговци; както и данъчни кредити в подкрепа на мерки по здравеопазване.

(4) По силата на посочените в искането на Италия от 7 август 2020 г. „законодателни укази № 18/2020 ([2]) и № 34/2020“ ([3]) бяха въведени редица мерки за справяне с въздействието на избухването на COVID-19, в т.ч. продължаване на съществуващите схеми за подпомагане на работата на непълно работно време на наетите лица („*Cassa integrazione guadagni*“). Мярката е насочена към предприятията, които изцяло или частично са спрели дейността си поради COVID-19, и обхваща 80 % от обичайната заплата на наетите лица, чийто трудов договор се запазва, за максимален срок от 18 седмици в периода 23 февруари 2020 г. — 31 октомври 2020 г.

(5) Властите въведоха месечна помощ в размер на 600 евро за март и април 2020 г. за самостоятелно заетите лица и работещите на свободна практика. Работещите на свободна практика, чиито доходи през март и април 2020 г. са спаднали поне с 33 % спрямо предходната година, имат право на помощ и за май 2020 г. в размер на 1 000 евро. Допълнителна помощ в размер на 600 евро за март 2020 г. бе предоставена на самостоятелно заетите и работещите на свободна практика, регистрирани в частни институции за задължително социално осигуряване.

(6) Властите въведоха редица мерки за дадени професии, неблагоприятно засегнати от избухването на COVID-19. Тези мерки включват помощ в размер на 600 евро за март 2020 г. и 500 евро за април 2020 г. за наетите на срочен трудов договор в селското стопанство; месечна помощ в размер на 600 евро за март, април и май 2020 г. за работещите в развлекателния бизнес (с годишни приходи до 50 000 евро); месечна помощ в размер на 600 евро за март, април и май 2020 г. за сътрудниците на спортните сдружения; месечна помощ в размер на 600 евро за март, април и май 2020 г. за работещите на повикване и месечна помощ от 500 евро за април и май 2020 г. за домашните работници.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.
([2]) Законодателен указ № 18/2020, превърнат в Закон № 27/2020.
([3]) Законодателен указ № 34/2020, превърнат в Закон № 77/2020.

(7) Властите въведоха и две мерки за ограничаване на въздействието от затварянето на яслите, детските градини и училищата: родителският отпуск на наетите или самостоятелно заетите лица с деца до 12-годишна възраст (или над 12 години, ако детето е с увреждания и посещава училище) се субсидира с 50 % от доходите — до 30 дни в периода 5 март 2020 г. — 31 август 2020 г., или вместо това се дава валиден за същия период ваучер за гледане на деца на стойност до 2 000 евро. Тези мерки могат да се приемат за подобни мерки на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като с тях се подпомагат доходите на наетите и самостоятелно заетите лица във връзка с разходите за детски грижи по време на затварянето на училищата, с което се помага на родителите да продължат да работят и оттам — да съхранят трудовите си правоотношения.

(8) Властите въведоха също така допълнителни помощи за отпуск за инвалидност за трудещите се, които имат тежки увреждания или имат роднини с такива увреждания: до 12 дни в периода 1 март 2020 г. — 30 април 2020 г. и за още 12 дни — в периода 1 май 2020 г. — 30 юни 2020 г. Това е продължение на съществуваща схема, която дава на служителите право на три дни отпуск за инвалидност на месец.

(9) Бе въведено и безвъзмездно подпомагане на самостоятелно заети лица и предприятията на еднолични търговци. Размерът на безвъзмездните средства се изчислява, като се вземе предвид спадът в оборота през април 2020 г. спрямо април 2019 г. (от минимум 1 000 евро до максимум 20 % от спада на оборота).

(10) Накрая, властите въведоха две здравни мерки: нов временен данъчен кредит в размер на 60 % от разходите за подобряване на безопасността на работното място (до максимум 80 000 евро) и нов временен данъчен кредит в размер на 60 % от разходите за дезинфекциране в малки предприятия, търговски офиси и организации с нестопанска цел, и за закупуване на защитно оборудване (до максимум 60 000 евро). Данъчните кредити представляват пропуснати приходи за държавата, поради което могат да се приемат за равностойни на публични разходи.

(11) Италия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Италия предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 28 811 965 628 евро в резултат на увеличените суми, пряко свързани със схемите за подпомагане на работата на непълно работно време; помощите за самостоятелно заетите лица, работещите на срочни трудови договори в селското стопанство, работещите в развлекателния бизнес, сътрудниците в спортните сдружения, домашните работници и работещите на повикване; ваучерите за гледане на деца; допълнителните помощи за гледане на деца и за инвалидност; както и безвъзмездното подпомагане на самостоятелно заетите и предприятията на еднолични търговци. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като е свързано както с нови мерки, така и с продължаване на съществуващи мерки, които обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Италия. Италия възнамерява да финансира със средства на Съюза 320 000 000 евро от увеличения размер на разходите.

(12) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Италия и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 7 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, и със съответните здравни мерки, в отговор на избухването на COVID-19.

(13) Поради това на Италия следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(14) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(15) Италия следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Италия.

(16) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Италия, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност. В частност размерът на заема бе определен с оглед на пруденциалните правила, приложими за портфейла от заеми, съгласно предвиденото в Регламент (ЕС) 2020/672,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Италия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Италия заем с максимален размер 27 438 486 464 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената с настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Италия финансовата помощ от Съюза чрез максимум десет транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Италия поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането, отнасящо се до заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Италия може да финансира следните мерки:

а) продължаване на съществуващите схеми за подпомагане на работата на непълно работно време на наетите лица („*Cassa integrazione guadagni*“) — както е предвидено в членове 19—22 от „Законодателен указ № 18/2020“, преобразуван в „Закон № 27/2020“, и в членове 68—71 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

б) подпомагане на самостоятелно заетите лица — както е предвидено в членове 27, 28 и 44 от „Законодателен указ № 18/2020“, преобразуван в „Закон № 27/2020“, и в член 84 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

в) подпомагане на работещите на срочни договори в селското стопанство — както е предвидено в член 30 от „Законодателен указ № 18/2020“ и член 84 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

г) подпомагане на работещите в развлекателния бизнес — както е предвидено в член 38 от „Законодателен указ № 18/2020“ и в член 84 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

д) подпомагане на сътрудниците на спортните сдружения — както е предвидено в член 96 от „Законодателен указ № 18/2020“ и член 84 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

е) подпомагане на домашните работници — както е предвидено в член 85 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

ж) подпомагане на работещите на повикване — както е предвидено в член 44 от „Законодателен указ № 18/2020“ и член 84 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

з) за частта от разходите за подпомагане на самостоятелно заетите и едноличните търговци: безвъзмездно подпомагане на самостоятелно заети лица и предприятия на еднолични търговци — както е предвидено в член 25 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

и) субсидиране на родителския отпуск — както е предвидено в членове 23 и 25 от „Законодателен указ № 18/2020“, преобразуван в „Закон № 27/2020“, и в член 72 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

й) ваучери за гледане на деца — както е предвидено в членове 23 и 25 от „Законодателен указ № 18/2020“, преобразуван в „Закон № 27/2020“, и в член 73 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

к) подпомагане за инвалидност — както е предвидено в член 24 от „Законодателен указ № 18/2020“, преобразуван в „Закон № 27/2020“, и в член 74 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

л) данъчни кредити с оглед на подобряването на безопасността на работното място — както е предвидено в член 120 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“;

м) данъчни кредити за дезинфекциране на работното място и закупуване на защитно оборудване — както е предвидено в член 125 от „Законодателен указ № 34/2020“, преобразуван в „Закон № 77/2020“.

Член 4

Италия уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1350 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Република Литва съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 година за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 7 август 2020 г. Литва поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Литва извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Литва от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 6,9 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 48,5 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Литва от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее със 7,1 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Литва. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Литва за субсидиране на заплатите за периода на спиране на работата и след това, както и за субсидии за самостоятелно заетите лица, в т.ч. в селското стопанство, както е посочено в съображения 4 — 7.

(4) С посочения в искането на Литва от 7 август 2020 г. „Закон за заетостта № XII-2470“ се въвежда схема за изплащане на субсидии на работодателите за покриване на прогнозните заплати на наетите лица, които е трябвало да спрат работата за даден период. Работодателят може да избере дали със субсидиите да покрива 70 % от заплатата — максимум до 1,5 пъти от минималната работна заплата, или 90 % от заплатата (100 % — за наетите лица на възраст 60 години и повече) — максимум до размера на минималната работна заплата. Възползвалите се от схемата работодатели трябва да запазят поне 50 % от персонала си най-малко три месеца след края на периода на субсидиране.

(5) Субсидии се изплащат и за наетите лица, които възобновяват работа след период на спиране на работата, за период до шест месеца след завръщането им на работа. Като се спазва горна граница — минималната работна заплата или два пъти минималната работна заплата, в зависимост от стопанската дейност на работодателя, изплатените субсидии през първия и втория месец след завръщането на работа на наетото лице могат да достигнат 100 % от заплатата му, през третия и четвъртия месец — 50 %, а през петия и шестия месец — 30 %. Тези субсидии могат да се приемат за подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като целта им е да подпомогнат доходите на наетите лица и да спомогнат за запазването на съществуващите трудови правоотношения.

(6) Властите въведоха и субсидии за самостоятелно заетите лица, в т.ч. в селското стопанство, работещи в земеделско или животновъдно стопанство с големина не по-малка от четири икономически единици; тези субсидии са в размер на 257 евро на месец и се изплащат по време на карантинния период и през следващите два месеца. Субсидиите за самостоятелно заетите лица могат да се приемат за подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като целта им е да защитят самостоятелно заетите лица или сходните категории трудещи се от спад или загуба на доходите.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

(7) В допълнение бяха въведени субсидии и за останалите извън описаната в съображение (6) мярка самостоятелно заети лица в селското стопанство, работещи в земеделско или животновъдно стопанство с големина по-малка от четири икономически единици. Мярката се състои в еднократна субсидия в размер на 200 евро за тези дребни земеделски стопани, които не са имали никаква друга трудова заетост. За дребните земеделски стопани, които в допълнение към селскостопанската си дейност на самостоятелно заето лице са били наети, но не са получили повече от минималната работна заплата, мярката включва субсидия в размер на 200 евро за всеки от трите месеца на карантинния период и за месеците на периода на извънредно положение в държавата. Мярката може да се приеме за подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като целта ѝ е да защити самостоятелно заетите лица или сходните категории трудещи се от спад или загуба на доходите.

(8) Литва изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Литва предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили със 746 660 000 евро в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като новите мерки обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Литва. Литва възнамерява да финансира 144 350 000 евро от увеличения размер на разходите със средства на Съюза.

(9) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Литва и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани със схемите за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(10) Поради това на Литва следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(11) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност съгласно членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(12) Литва следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Литва.

(13) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Литва, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Литва изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Литва заем с максимален размер 602 310 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената съгласно настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Литва финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Литва поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Литва може да финансира следните мерки:

а) субсидиране на заплатите за периода на спиране на работа и след това, както е предвидено в член 41 от „Закона за заетостта № XII-2470“;

б) субсидии за самостоятелно заетите лица, както е предвидено в член 5-1 от „Закона за заетостта № XII-2470“;

в) субсидии за самостоятелно заетите лица в селското стопанство, както е предвидено в член 5-2 от „Закона за заетостта № XII-2470“.

Член 4

Литва уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Република Литва.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1351 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Република Латвия съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 година за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 7 август 2020 г. Латвия поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Латвия извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Латвия от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 7,3 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 43,1 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Латвия от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее със 7 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Латвия. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Латвия, свързани със следните описани в съображения 4—7 мерки: компенсаторна схема за работниците и служителите в принудителен отпуск и със свързаните с нея схеми — помощи за периода на принудителен отпуск и помощи за детски грижи; схема за субсидиране на заплатите на трудещите се в областта на износа и здравеопазването и културата; както и разходи във връзка със здравеопазването — за защитно лично оборудване и за обезщетения във връзка със заболяванията от COVID-19.

(4) С посочените в искането на Латвия от 7 август 2020 г. актове — приетото на 31 март 2020 г. „Постановление № 179 за обезщетяване за принудителен отпуск на самостоятелно заетите лица, засегнати от разпространението на COVID-19“, и приетото на 26 март 2020 г. и „Постановление № 165 за работодателите, засегнати от причинената от COVID-19 криза, които изпълняват условията за получаване на компенсации за принудителен отпуск и разделяне на плащането на просрочените данъци на вноски или отлагането му за период до три години“, се въведе компенсаторна схема за работниците и служителите в принудителен отпуск. По схемата се изплащат заплати на наетите лица в предприятия от частния сектор, които е трябвало да излязат в принудителен отпуск. Схемата покрива между 50 % и 75 % от заплатите на наетите лица, в зависимост от размера на предприятието, с горна граница 700 евро на нето лице на месец. С компенсаторната схема за работниците и служителите в принудителен отпуск е свързана схема за помощи за периода на принудителен отпуск, както и за помощи за детски грижи. С посоченото в искането на Латвия от 7 август 2020 г. постановление на Министерския съвет № 236 за подпомагане и обезщетяване за принудителен отпуск на наети или самостоятелно заетите лица, засегнати от разпространението на COVID-19 се въведе схема за помощи за периода на принудителен отпуск, която предвижда минимално обезщетение за наетите или самостоятелно заетите лица в принудителен отпуск, които поради независещи от тях причини не изпълняват условията на компенсаторната схема за работниците и служителите в принудителен отпуск или получават по нея по-малко от 180 евро. Обезщетението осигурява минимална подкрепа и гаранция, че никое нето или самостоятелно заето лице не се обезщетява с по-малко от 180 евро на месец.

Със схемата за помощи за детски грижи допълнително се подпомагат наетите лица в принудителен отпуск, които издържат деца. Мярката може да се приеме за подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като с нея се подпомагат доходите на наетите и самостоятелно заетите лица във връзка с разходите за детски грижи по време на затварянето на училищата, с което се помага на родителите да продължат да работят и оттам — да съхранят трудовите си правоотношения.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр.1.

(5) С Информационния доклад за мерките за преодоляване на кризата с Covid-19 и за икономическо възстановяване бе въведена схема за субсидиране на заплатите в туризма и износа, която представлява продължение на компенсаторната схема за работниците и служителите в принудителен отпуск, но е насочена специално към секторите на туризма и износа. Желаещите да се възползват от мярката трябва да докажат, че средствата ще бъдат използвани за покриване на разходите за заплати.

(6) Властите въведоха две субсидии на заплатите — за медицинските работници и за културните дейци. С посочените в искането на Латвия от 7 август 2020 г. актове — „Закон за мерките за предотвратяване и премахване на причинената от разпространението на COVID-19 опасност за държавата и на нейните последици“, „Закон за премахване на последиците от разпространението на заразата от COVID-19“ и „Постановление № 303 на Министерския съвет за осигуряване на финансови ресурси от бюджетния фонд за непредвидени обстоятелства“, заплатите на медицинските работници и културните дейци бяха субсидирани чрез изплащането на безвъзмездни средства с цел да се подпомогнат възнагражденията им, докато са в принудителен отпуск. И двете схеми са обвързани с условието безвъзмездните средства да се използват за покриване на разходите за заплати.

(7) Латвия въведе и две мерки, свързани със здравеопазването. С посочените в искането на Латвия от 7 август 2020 г. актове — „Постановления на Министерския съвет № 79, 118 и 220 за осигуряване на финансови ресурси от бюджетния фонд за извънредни ситуации“, властите увеличиха разходите във връзка със здравеопазването — за защитно лично оборудване и други медицински консумативи, с оглед на здравето и безопасността на държавните служители и по-специално на здравните работници. Освен това, с посоченото в искането на Латвия от 7 август 2020 г. „Постановление № 380 на Министерския съвет от 9.6.2020 г. за заделяне на необходимите ресурси за недопускане на зараза в приоритетните институции и по отношение на приоритетните потребности“ държавните власти изплатиха обезщетения във връзка със заболяванията от COVID-19, при които държавните власти поеха отпуска по болест на лицата, които е трябвало да не ходят на работа поради изискване за самоизолация или за самоналожена карантина. Обичайно работодателят е този, който поема част от обезщетението във връзка с болест, но по тази схема всички разходи се поеха от държавата.

(8) Латвия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Латвия предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 212 808 280 евро, като това увеличение е пряко свързано с компенсаторната схема за работниците и служителите в принудителен отпуск и свързаните с нея схеми за подпомагане, както и със схемата за субсидиране на заплатите на трудещите се в областта на износа, здравеопазването и културата. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като новите мерки обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Латвия. Латвия възнамерява сама да финансира 20 108 280 евро от увеличения размер на разходите.

(9) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Латвия и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 7 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, както и прибягването до съответните здравни мерки във връзка с избухването на COVID-19.

(10) Поради това на Латвия следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(11) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(12) Латвия следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Латвия.

(13) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Латвия, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Латвия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Латвия заем с максимален размер 192 700 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената с настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Латвия финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Латвия поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема рашение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Латвия може да финансира следните мерки:

а) компенсаторната схема за работниците и служителите в принудителен отпуск — както е предвидена в приетото на 31 март 2020 г. „Постановление № 179 за обезщетяване за принудителен отпуск на самостоятелно заетите лица, засегнати от разпространението на COVID-19“, и приетото на 26 март 2020 г. „Постановление № 165 за работодателите, засегнати от причинената от COVID-19 криза, които изпълняват условията за получаване на компенсации за принудителен отпуск и разделяне на плащането на просрочените данъци на вноски или отлагането му за период до три години“;

б) схемата за помощи за периода на принудителен отпуск — както е предвидена в „Постановление на Министерския съвет № 236 за подпомагане и обезщетяване за принудителен отпуск на наети или самостоятелно заетите лица, засегнати от разпространението на COVID-19“;

в) схемата за помощи за детски грижи — както е предвидена в „Постановление на Министерския съвет № 178 за осигуряване на финансови ресурси от бюджетния фонд за национални извънредни ситуации“;

г) схемата за субсидиране на заплатите в туризма и износа — както е предвидена в „Информационен доклад за мерките за преодоляване на кризата с Covid-19 и за икономическо възстановяване“;

д) схемата за субсидиране на заплатите на медицинските работници и културните дейци — както е предвидена в “Закон за мерките за предотвратяване и премахване на причинената от разпространението на COVID-19 опасност за държавата и на нейните последици“, „Закон за премахване на последиците от разпространението на заразата от COVID-19“ и „Постановление № 303 на Министерския съвет за осигуряване на финансови ресурси от бюджетния фонд за непредвидени обстоятелства“;

е) разходите във връзка със здравеопазването — за защитно лично оборудване, както са предвидени в „Постановления на Министерския съвет № 79, 118 и 220 за осигуряване на финансови ресурси от бюджетния фонд за извънредни ситуации“;

ж) обезщетенията във връзка със заболяванията от COVID-19 — както са предвидени в „9 юни 2020 г. Постановление № 380 на Министерския съвет от 9.6.2020 г. за заделяне на необходимите ресурси за недопускане на зараза в приоритетните институции и по отношение на приоритетните потребности“.

Член 4

Латвия уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи , докато тези публични разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Република Латвия.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1352 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Република Малта съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 година за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 7 август 2020 г. Малта поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Малта извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Малта от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 6,7 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 50,7 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Малта от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее с 6,0 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Малта. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Малта, свързани със следните описани в съображения 4—7 мерки: добавка към заплатата, помощи за лицата с увреждания, помощи за родителите и помощи във връзка със съображенията за здравеопазване.

(4) С посочените в искането на Малта от 7 август 2020 г. „Малтийски закон за предприятията“ (глава 463 от Законите на Малта) /‘L-Att dwar il-Korporazzjoni għall-Intrapriża ta’ Malta (Kap. 463 tal-Liġijiet ta’ Malta)’ и „Правителствено известие № 389 от 13 април 2020 г.“/‘Notifikazzjoni tal-Gvern Nru 389 tat-13 ta’ April 2020’се въведе добавка към заплатата на наетите и самостоятелно заетите лица с оглед на COVID-19, с цел да им се помогне да се справят с причинения от пандемията шок. Лицата, наети на пълно работно време в най-остро засегнатите от кризата сектори, посочени в приложение А към правителственото известие (например хотелиерството и ресторантьорството), имат право на добавка към заплатата в размер на 800 евро месечно. В по-слабо засегнатите сектори, изброени в приложение Б към правителственото известие, наетите лица на пълно работно време могат да получават по 160 евро на месец. През юли 2020 г. схемата бе удължена до септември 2020 г., като също така бе преразгледан списъкът на секторите, включени в двете приложения. Лицата, наети на пълно работно време в секторите, които преди това са били подпомагани по схемата, но са останали извън актуализираното приложение А или Б, ще получават добавка към заплатата в размер на 600 евро.

(5) С посоченото в искането на Малта от 7 август 2020 г. „Правителствено известие № 331 от 25 март 2020 г.“/ ‘Notifikazzjoni tal-Gvern Nru 331 tal-25 ta’ Marzu 2020’ се въведоха помощи за лицата с увреждания с оглед на COVID-19, с които на лицата с увреждания, наети в частния сектор, се позволява да останат у дома по здравословни и свързани с безопасността причини, като същевременно запазят договора си със своя работодател. Това обезщетение възлиза на 166,15 евро на седмица за наетите на пълно работно време.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

(6) С посоченото в искането на Малта от 7 август 2020 г. „Правителствено известие № 330 от 25 март 2020 г.“/ ‘Notifikazzjoni tal-Gvern Nru 330 tal-25 ta’ Marzu 2020’се въведе схема за подпомагане на родителите с оглед на COVID-19, с която се подпомагат родителите, работещи в частния сектор, които трябва да стоят вкъщи, за да се грижат за децата в училищна възраст. Подпомагат се тези родители, които не могат да изпълняват задълженията си, работейки дистанционно. Наетите лица на пълно работно време имат право на пряко плащане в размер на 166,15 евро седмично.

(7) Накрая, с посоченото в искането на Малта от 7 август 2020 г. „Правителствено известие № 353 от 30 март 2020 г.“/ ‘Notifikazzjoni tal-Gvern Nru 353 tat-30 ta’ Marzu 2020’ се въведе мярка за подпомагане във връзка със съображенията за здравеопазване, с която от 27 март 2020 г. се подпомагат с оглед на COVID-19 наетите лица от частния сектор, на които е било наредено да си стоят вкъщи и които поради това не са могли да ходят на работа. От нея могат да се ползват лицата, които не могат да работят дистанционно и не получават възнаграждение от работодателя си при отсъствие от работа. Тези лица имат право на пряко плащане в размер на 166,15 евро седмично.

(8) Малта изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Малта предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 243 632 000 евро, като това увеличение е пряко свързано с добавката към заплатата с оглед на COVID, помощите за лицата с увреждания с оглед на COVID и помощите за родителите с оглед на COVID. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като новите мерки обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Малта.

(9) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Малта и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 7 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, както и съответните здравни мерки във връзка с избухването на COVID-19.

(10) Поради това на Малта следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(11) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(12) Малта следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Малта.

(13) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Малта, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Малта изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Малта заем с максимален размер 243 632 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената съгласно настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Малта финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Малта поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Малта може да финансира следните мерки:

а) добавка към заплатата с оглед на COVID-19 — както е предвидено в „Малтийски закон за предприятията (глава 463 от Законите на Малта)“/‘L-Att dwar il-Korporazzjoni għall-Intrapriża ta’ Malta (Kap. 463 tal-Liġijiet ta’ Malta)’и в „Правителствено известие № 389 от 13 април 2020 г.“ /‘Notifikazzjoni tal-Gvern Nru 389 tat-13 ta’ April 2020’;

б) помощи за лицата с увреждания с оглед на COVID-19 — както е предвидено в „Правителствено известие № 331 от 25 март 2020 г.“/‘Notifikazzjoni tal-Gvern Nru 331 tal-25 ta’ Marzu 2020’;

в) помощи за родителите с оглед на COVID-19 — както е предвидено в „Правителствено известие № 330 от 25 март 2020 г.“/‘Notifikazzjoni tal-Gvern Nru 330 tal-25 ta’ Marzu 2020’;;

г) помощи във връзка със съображенията за здравеопазване с оглед на COVID-19 — както е предвидено в „Правителствено известие № 353 от 30 март 2020 г.“ /‘Notifikazzjoni tal-Gvern Nru 353 tat-30 ta’ Marzu 2020’.

Член 4

Малта уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Република Малта.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1353 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Република Полша съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 г. за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 6 август 2020 г. Полша поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Полша извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Полша от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 9,5 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 58,5 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Полша от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее с 4,6 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Полша. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Полша, свързани със следните описани в съображения 4—8 мерки: намаляване на социалноосигурителните вноски на самостоятелно заетите лица, всички социални кооперативи (независимо от броя на служителите) и при дружествата с персонал до 50 души; кризисна помощ за самостоятелно заетите лица и наетите на граждански договор; субсидии на заплатите и социалноосигурителните вноски; субсидии за самостоятелно заетите лица, които нямат нает персонал; както и предоставяне на самостоятелно заетите лица, микропредприятията и неправителствените организации на заеми, които могат да бъдат превърнати в субсидии.

(4) С посочения в искането на Полша от 6 август 2020 г. закон от 2 март 2020 г. относно специалните мерки за предотвратяване, противодействие и изкореняване на COVID-19, останалите заразни болести и причинените от тях кризисни ситуации ([2]) бе въведено временно намаляване, с оглед на запазването на заетостта в отговор на пандемията от COVID-19, на социалноосигурителните вноски на самостоятелно заетите лица, всички социални кооперативи (независимо от броя на служителите) и при дружествата с персонал до 50 души. Намалението се прилагаше вериода март—май 2020 г. Дружествата с персонал до 10 души и — в повечето случаи — самостоятелно заетите лица и всички социални кооперативи (независимо от броя на служителите) можеха да се ползват от пълно намаление, а за дружествата с персонал между 10 и 50 души намалението беше 50 %. Временното намаляване на социалноосигурителните вноски може да се приеме за подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като с нея самостоятелно заетите лица се защитават от спад и загуба на доходите, а дружествата с персонал до 50 души и всички социални кооперативи се подпомагат, докато се прилага мярката, за да запазят заетостта. Временното намаляване на социалноосигурителните вноски представлява пропуснати приходи за държавата, което за целите на прилагането на Регламент (ЕС) 2020/672 може да се приеме за равностойно на публични разходи.

(5) Властите предоставиха и кризисна помощ за самостоятелно заетите лица и наетите на граждански договор, чиито доходи са спаднали в резултат на кризата. Мярката представлява фиксирана помощ за самостоятелно заетите лица (50 % или 80 % от минималната работна заплата, в зависимост от спада в доходите) и за тези, които не работят на обичаен трудов договор (до 80 % от минималната заплата), с цел компенсиране на спада в доходите на тези лица.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.
([2]) Обн. ДВ, бр. 374 от 2020 г., с изм.

(6) Бяха въведени субсидии на заплатите и социалноосигурителните вноски при спад в оборота в резултат на кризата. Дружествата с всякакъв размер могат да поискат временно съфинансиране на разходите за заплати и социалноосигурителни вноски. Субсидирането на заплатите и социалноосигурителните вноски може да се приеме за подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като обхваща разходите на дружествата и други субекти, въвели непълно работно време или доброволно намаляване на работното време, или в които заетостта е била запазена до последния период, за който има налични данни — тъй като условието за ползването му е дружествата да запазят заетостта за периода на намалено работно време или до последния период, за който има налични данни.

(7) Властите въведоха субсидии за самостоятелно заетите лица, които нямат нает персонал. Субсидиите представляват временно съфинансиране на част от разходите за дейността, поемани от физическите лица, които нямат нает персонал. Размерът зависи от спада на оборота, а диапазонът му е 50 % — 90 % от минималната заплата.

(8) Накрая, властите въведоха мярка за отпускане на заеми, които могат да бъдат превърнати в безвъзмездни средства, на самостоятелно заетите лица, микропредприятията и неправителствените организации. Мярката предвижда микрозаеми до 5 000 злоти. Заемите могат да бъдат превърнати в безвъзмездни средства, ако получателят продължи дейността си три месеца след изплащането на заема. С оглед на изискването да представляват публични разходи, по Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета следва да бъдат подпомогнати само разходите във връзка със заемите, превърнати в безвъзмездни средства.

(9) Полша изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Полша предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 11 668 118 894 евро в резултат на националните мерки за преодоляване на социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като е свързано както с нови мерки, така и с продължаване на съществуващи мерки, които обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Полша.

(10) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Полша и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани със схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(11) Поради това на Полша следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(12) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(13) Полша следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Полша.

(14) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Полша, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност. В частност размерът на заема бе определен с оглед на пруденциалните правила за посочения в Регламент (ЕС) 2020/672 портфейл от заеми,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Полша изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Полша заем с максимален размер 11 236 693 087 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената съгласно настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Полша финансовата помощ от Съюза чрез максимум десет транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Полша поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с парагрф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Полша може да финансира следните мерки:

а) временно намаляване на социалноосигурителните вноски — както е предвидено в закона от 2 март 2020 г. относно специалните мерки за предотвратяване, противодействие и изкореняване на COVID-19, останалите заразни болести и причинените от тях кризисни ситуации: при самостоятелно заетите лица — за частта от разходите, свързани с подпомагането на самостоятелно заетите лица, всички социални кооперативи (независимо от броя на служителите), а при дружествата с персонал до 50 души — за частта от разходите за наетите лица, които са били непрекъснато наети;

б) предоставяне на кризисна помощ на самостоятелно заетите лица и наетите на граждански договор — както е предвидено в чл. 15zq и 15zua от закона от 2 март 2020 г. относно специалните мерки за предотвратяване, противодействие и изкореняване на COVID-19, останалите заразни болести и причинените от тях кризисни ситуации;

в) субсидиране на заплатите и социалноосигурителните вноски за дружествата и други субекти, въвели непълно работно време или доброволно намаляване на работното време, или в които заетостта е била запазена — както е предвидено в чл. 15g, 15ga, 15gg, 15zzb, 15zze и 15zze[2] от закона от 2 март 2020 г. относно специалните мерки за предотвратяване, противодействие и изкореняване на COVID-19, останалите заразни болести и причинените от тях кризисни ситуации;

г) субсидиране на самостоятелно заетите лица, които нямат нает персонал — както е предвидено в чл. 15zzc от закона от 2 март 2020 г. относно специалните мерки за предотвратяване, противодействие и изкореняване на COVID-19, останалите заразни болести и причинените от тях кризисни ситуации;

д) предоставяне на самостоятелно заетите лица, микропредприятията и неправителствените организации на заеми, които могат да бъдат превърнати в безвъзмездни средства — както е предвидено в чл. 15zzd и чл. 15zzda от закона от 2 март 2020 г. относно специалните мерки за предотвратяване, противодействие и изкореняване на COVID-19, останалите заразни болести и причинените от тях кризисни ситуации: за размера на действително превърнатите в безвъзмездни средства заеми.

Член 4

Полша уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Република Полша.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1354 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Португалската република съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 г. за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 11 август 2020 г. Португалия поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и за самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Португалия извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Португалия от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 6,5 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 131,6 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Португалия от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее със 9,8 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Португалия. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Португалия във връзка със схемите за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки и прибягването до съответните здравни мерки във връзка с избухването на COVID-19, както е посочено в съображения 4—17.

(4) С посочения в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Закон № 7/2009 от 12 февруари“ се въвежда мярка за подпомагане на запазването на трудовите договори чрез временно прекъсване на работата или намаляване на нормалното работно време, заложено в Кодекса на труда на Португалия. Мярката е предназначена за допустими предприятия, за да покрият 70 % от възнагражденията на служителите, като получените от тях възнаграждения се равняват на две трети от нормалната им брутна заплата. За тази две трети от корекцията се прилага долна граница, равняваща се на минималната работна заплата в страната, и горна граница, равна на трикратния размер на минимална работна заплата в страната. Допустимите предприятия трябва да са спрели дейността си или да понасят значителни загуби на приходи.

(5) Посочените в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Наредба-закон № 10-G/2020 от 26 март“ и „Наредба-закон № 27-B/2020 от 19 юни“ са основата за въвеждането на редица мерки за справяне с въздействието на избухналата пандемия от COVID-19. Сред тях са новата и опростена специална подкрепа за запазване на трудовите договори чрез временно прекъсване на работата или намаляване на нормалното работно време. Тази мярка е подобна на мярката, посочена в съображение 4, но включва опростени процедури, за да се даде възможност за по-бърз достъп до средства. Мярката е предназначена за допустими предприятия, за да покрият 70 % от възнагражденията на служителите, като получените от тях възнаграждения се равняват на две трети от нормалната им брутна заплата. Работодателят е освободен също от вноски за социално осигуряване. За тази две трети от корекцията се прилага долна граница, равняваща се на минималната работна заплата в страната, и горна граница, равна на трикратния размер на минимална работна заплата в страната. Допустимите предприятия трябва да са спрели търговската си дейност или да са претърпели загуби на приходи от най-малко 40 % през 30 дневния период, предшестващ искането за подпомагане, в сравнение със същия месец на предходната година или с месечната средна стойност от двата месеца преди този период. Мярката е удължавана неколкократно, включително чрез преразглеждане на изчисляването на възнаграждението на служителите в размер на четири пети от тяхната нормална брутна заплата и въвеждане на постепенното премахване на освобожданията от социалноосигурителни вноски за предприятията бенефициери. Тъй като намаляването на социалноосигурителните вноски се състои от пропуснати приходи за правителството по смисъла на Регламент (ЕС) № 2020/672, те могат да се считат за еквивалентни на публични разходи.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

(6) В случаите, когато предприятия са в криза поради избухналата пандемия от COVID-19, се възползват от мерките, посочени в съображения 4 или 5, и разполагат с програма за обучение, одобрена от националните публични служби за заетост и обучение съгласно специалните програми за професионално обучение, служителите и предприятията могат да получат помощ за обучение, за да покрият разходите за заместване на доходите, както и свързаните разходи за обучение, което да бъде проведено в работно време като алтернатива на намаляването на работното време.

(7) Освен това органите въведоха специална мярка за подкрепа за предприятията за възобновяване на стопанската им дейност. С цел да се улесни преходът към връщане на работа и да се улесни запазването на работни места, предприятията, чиито служители се възползват от мерките, посочени в съображение 4 или 5, могат да получат обезщетение, равно на минимална работна заплата в страната за всеки съответен служител, платена на един транш, или равно на удвоената минимална работна заплата в страната за всеки такъв служител, плащана поетапно в продължение на шест месеца. Когато подпомагането се предоставя поетапно, предприятията се възползват също от частично освобождаване в размер на 50 % от социалноосигурителните вноски на съответния работодател по отношение на съответните служители.

(8) Накрая, съгласно Наредба-закон № 27-B/2020 от 19 юни 2020 г. и Наредба-закон № 58-A/2020 от 14 август 2020 г., властите въведоха добавка за стабилизиране на доходите за служителите, които се възползват от мерките, посочени в съображения 4 и 5. Допустими са служителите чиято брутна заплата към февруари 2020 г. не надвишава двукратно минималната работна заплата в страната. Служителите получават обезщетение, равно на разликата между брутната заплата от февруари 2020 г. и заплатата от периода, през който служителят е бил покрит от една от двете горепосочени схеми за подпомагане, с долна граница от 100 евро и горна граница от 351 евро.

(9) С посочените в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Наредба-закон № 10-A/2020 от 13 март“ и „Закон № 2/2020 от 31 март“ ([2]), се въвежда специална мярка за подкрепа за самостоятелно заетите лица, недекларираните работници и управляващите партньори. Мярката осигурява месечно обезщетение, равняващо се на регистрираните доходи на физическите лица с горна граница от 438,81 евро, когато доходът е по-нисък от 658,21 евро, или на две трети от регистрираните доходи на физическите лица с горна граница от 438,81 евро, когато доходът надвишава 658,21 EUR. Между 13 март и 30 юни 2020 г. бе приложена първоначална долна граница, равна на 219,41 евро, върху цялостния размер на месечната помощ. Допустимите физически лица са тези, които са прекъснали търговската си дейност или понасят загуби на приходи от най-малко 40 % през 30 дневния период, предшестващ искането за подпомагане, в сравнение със същия месец на предходната година или с месечната средна стойност от двата месеца преди този период.

(10) С посочената в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Наредба-закон № 10-A/2020 от 13 март“ се въвежда семейна надбавка за служители, които са възпрепятствани да работят поради необходимостта да помагат на децата си на възраст под 12 години или други зависими лица. Мярката осигурява обезщетение в размер на 50 % от възнаграждението на служителя. Като правило възнаграждението на служителите съответства на две трети от нормалната брутна заплата с долна граница, равняваща се на минималната работна заплата в страната, и горна граница, равняваща се на трикратния размер на минимална работна заплата в страната. Тази мярка може да се приеме за подобна мярка на схемите за работа с непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като осигурява подпомагане за доходите на служителите, което ще позволи да бъдат покрити разходите за гледане на деца, докато училищата са затворени, и по този начин ще се помогне на родителите да продължат да работят и ще се избегне трудовите правоотношения да бъдат поставени на риск.

(11) С посочените в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Правителствено постановление № 3485-C/2020 от 17 март“, „Правителствено постановление № 4395/2020 от 10 април“ и „Правителствено постановление № 5897-B/2020 от 28 май“, се въвежда специална мярка за подкрепа за запазване на трудовите договори на обучителите с оглед на отмяната на професионалното обучение. Публичната подкрепа се състои от обезщетение, покриващо заплатите на обучителите, въпреки че професионалното обучение не се провежда.

(12) С посочените в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 97/2020 от 8 април“, „Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови 120/2020 от 28 април“, „Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 128/2020 от 5 май“, „Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 129/2020 от 5 май“, „Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 195/2020 от 15 юли“, „Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 196/2020 от 15 юли“ и „Резолюция

([2]) Изменен със Закон 27-A/2020 от 24 юли 2020 г.

на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 200/2020“ от 17 юли 2020 г. се въвеждат редица мерки, свързани с регионалната заетост в автономния регион на Азорските острови. Специфичните мерки, включително регионалните мерки, допълващи схемите на национално равнище, а именно за работа при непълно работно време, подкрепа за самостоятелно заетите лица и за предприятията, възнамеряващи да възобновят стопанската си дейност, са предназначени да запазят заетостта на Азорските острови по време на избухналата пандемия от COVID-19. Подпомагането по мерките зависи от запазването на трудовите договори и поддържането на стопанската дейност.

(13) С посочените в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Резолюция № 101/2020 на регионалното правителство на Мадейра № от 13 март“ и „Наредба № 133-B/2020 на заместник-председателя на регионалното правителство на Мадейра и на регионалния секретариат за социално приобщаване и гражданство от 22 април 2020 г.“ се въвеждат редица мерки, свързани с регионалната заетост в автономния регион на Мадейра. Специфичните мерки, включително регионалните мерки, допълващи схемите на национално равнище, а именно за работа при непълно работно време, подкрепа за самостоятелно заетите лица и за предприятията, възнамеряващи да възобновят стопанската си дейност, са предназначени да запазят заетостта на Азорските острови по време на избухналата пандемия от COVID-19. Подпомагането по мерките зависи от запазването на трудовите договори и поддържането на стопанската дейност.

(14) В посочените в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Наредба-закон № 10-A/2020 от 13 март“ и „Закон № 2/2020 от 31 март“ ([3]) се предвижда обезщетение за служители и самостоятелно заети лица, които са временно възпрепятствани да упражняват професионалната си дейност поради факта, че са били подложени на профилактична изолация. Тези работници имат право на надбавка, равна на основната им заплата. С тези правни актове се въвежда също обезщетение за болест поради заразяване с COVID-19. В сравнение със стандартната схема за обезщетения за болест в Португалия, предоставянето на обезщетение за болест поради заразяване с COVID-19 не е обвързано с период на изчакване. Публичната подкрепа представлява доход, равен на брутната заплата.

(15) С посочената в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Наредба-закон 10-A/2020 от 13 март“ се дава възможност да бъдат закупени лични предпазни средства, които да се използват на работното място, по-специално в обществени болници, ресорни министерства, общини и автономните области на Азорските острови и Мадейра като мярка за здравеопазване. Освен това с правния акт се въвежда кампания за хигиена в училищата, чиято цел е да се гарантира безопасното завръщане на работа на преподаватели, други служители и студенти.

(16) Властите въведоха тестване за зараза с COVID-19 на постъпили в обществени болници пациенти и работещи в тях, както и на служители в домове за възрастни хора и детски заведения. Разходът за тестването се финансира от общия бюджет и по тази причина е без изрично правно основание.

(17) Накрая, с посочения в искането на Португалия от 11 август 2020 г. „Закон № 27-A/2020 от 24 юли“ се въвежда специално обезщетение за работници в Националната здравна служба, участващи в борбата с избухналата пандемия от COVID-19. То се състои от бонус за ефективност, изплащан еднократно, който съответства на сума, равна на 50 % от нормалната брутна заплата на служителя.

(18) Португалия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Португалия предостави на Комисията подходящи доказателства, че нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили със 5 934 462 488 евро, считано от 1 февруари 2020 г., в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Увеличението, пряко свързано с горепосочените мерки, които са схеми за работа при непълно работно време или подобни мерки, представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като е свързано както с нови мерки, така и с увеличаване на търсенето по действащи мерки, които заедно обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Португалия.

(19) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Португалия и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 11 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, и прибягване до съответните здравни мерки във връзка с избухването на COVID-19.

(20) Поради това на Португалия следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

([3]) Изменен със Закон 27-A/2020 от 24 юли 2020 г.

(21) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(22) Португалия следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Португалия.

(23) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Португалия, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Португалия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Португалия заем с максимален размер 5 934 462 488 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената с настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Португалия финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Португалия поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането, свързано със заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Португалия може да финансира следните мерки:

а) подкрепата за запазване на трудовите договори чрез временно прекъсване на работата или намаляване на нормалното работно време, предвидена в членове 298—308 от Закон № 7/2009 от 12 февруари;

б) новата и опростена специална подкрепа за запазване на трудовите договори чрез временно прекъсване на работата или намаляване на нормалното работно време, предвидена в Наредба-закон № 10-G/2020 от 26 март и член 2 от Наредба-закон № 27-B/2020 от 19 юни;

в) специалните програми за професионално обучение за запазване на трудовите договори чрез временно прекъсване на работата или намаляване на нормалното работно време, предвидени в членове 7—9 от Наредба-закон № 10-G/2020 от 26 март;

г) новата специална подкрепа за предприятията за възобновяване на стопанската им дейност, предвидена в член 4, параграфи 1—7 и 10—12 и член 5 от Наредба-закон № 27-B/2020 от 19 юни;

д) новата добавка за стабилизиране на доходите за служителите, обхванати от посочената в букви а), б) и в) подкрепа за запазване на трудовите договори чрез временно прекъсване на работата или намаляване на нормалното работно време, предвидена в Трудовия кодекс на Португалия, или чрез новата и опростена подкрепа, въведена в отговор на пандемията от COVID-19, предвидена в член 3 от Наредба-закон № 27-B/2020 от 19 юни, изменена с Наредба-закон 58 A/2020 от 14 август;

е) новата и прогресивна специална подкрепа за запазване на трудовите договори чрез временно намаляване на нормалното работно време, предвидена в Наредба-закон № 46-A/2020 от 30 юли;

ж) новата специална подкрепа за самостоятелно заетите лица, недекларираните работници и управляващите партньори, предвидена в членове 26—28 от Наредба-закон № 10-A/2020 от 13 март и член 325-G от Закон № 2/2020 от 31 март, изменен с член 3 от Закон 27-A/2020 от 24 юли;

з) семейна надбавка за служители, които са възпрепятствани да работят поради необходимостта да помагат на децата си на възраст под 12 години или други зависими лица, както е предвидено в член 23 от Наредба-закон № 10-A/2020 от 13 март;

и) специалната подкрепа за запазване на трудовите договори на обучителите с оглед на отмяната на професионалното обучение, предвидена в Правителствено постановление № 3485-C/2020 от 17 март, Правителствено постановление № 4395/2020 от 10 април и Правителствено постановление № 5897-B/2020 от 28 май;

й) регионалните мерки, свързани със заетостта в автономния регион Азорски острови, предвидени в Резолюция № 97/2020 на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови от 8 април 2008 г., Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 120/2020 от 28 април, Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 128/2020 от 5 май, Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 129/2020 от 5 май, Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 195/2020 от 15 юли, Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 196/2020 от 15 юли и Резолюция на Съвета на регионалното правителство на Азорските острови № 200/2020 от 17 юли;

к) регионалните мерки, свързани със заетостта в автономната област Мадейра, предвидени в Резолюция № 101/2020 на регионалното правителство на Мадейра № от 13 март и Наредба № 133-B/2020 на заместник-председателя на регионалното правителство на Мадейра и на Регионалния секретариат за социално приобщаване и гражданство от 22 април;

л) обезщетението за служители и самостоятелно заети лица, подложени на профилактична изолация, предвидено в член 19 от Наредба-закон № 10-A/2020 от 13 март и член 325-F от Закон № 2/2020 от 31 март, изменен с член 3 от Закон № 27-A/2020 от 24 юли;

м) обезщетението за болест поради заразяване с COVID-19, предвидено в член 20 от Наредба-закон № 10-A/2020 от 13 март и член 325-F от Закон № 2/2020 от 31 март, изменен с член 3 от Закон № 27-A/2020 от 24 юли;

н) закупуването на лични предпазни средства, които да се използват на работното място, по-специално в обществени болници, ресорни министерства, общини и автономните области на Азорските острови и Мадейра като мярка за здравеопазване, както е предвидено в член 3 от Наредба-закон № 10-A/2020 от 13 март.

о) кампанията за хигиена в училищата, предвидена в член 9 от Наредба-закон № 10-A/2020 от 13 март;

п) тестването за зараза с COVID-19 на постъпили в обществени болници пациенти и работещи в тях, както и на служители в домове за възрастни хора и детски заведения.

р) новото специално обезщетение за работници в Националната здравна служба, участващи в борбата с избухналата пандемия от COVID-19, предвидена в член 42-A от Закон № 2/2020 от 31 март, изменен с член 3 от Закон № 27-A/2020 от 24 юли.

Член 4

Португалия уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези планирани публични разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Португалската република.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1355 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Румъния съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 г. за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 7 август 2020 г. Румъния поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Румъния извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Румъния от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 9,2 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 46,2 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Румъния от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее с 6,0 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Румъния. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Румъния, свързани с описаните в съображения 4—11 схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, както и свързаните със здравеопазването мерки.

(4) С посоченото в искането на Румъния от 7 август 2020 г. Извънредно правителствено постановление 30/2020 ([2]) се подпомагат наетите лица, чиито работодатели са ограничили или спрели дейността си поради въздействието на избухването на COVID-19. Помощта е с максимален размер 75 % от основната заплата на наетите лица (но не повече от 75 % от средната брутна заплата в страната) и се предоставя, докато трае извънредното положение.

(5) С посоченото в искането на Румъния от 7 август 2020 г. Извънредно правителствено постановление 92/2020 ([3]) се подпомагат лицата, за които изпълнението на трудовия им договор е било спряно в продължение най-малко на 15 дни по време на извънредното положение или тревога, при условие че трудовото им правоотношение се запази до 31 декември 2020 г. Помощта е в размер на 41,5 % от брутната им основна заплата (но не повече от 41,5 % от средната брутна заплата в страната).

(6) С Извънредно правителствено постановление 132/2020 ([4]) се въведе схема за подпомагане на работата на непълно работно време, при която в случай на временно ограничаване на дейността вследствие на извънредното положение или тревога, работодателят има възможност да намали до 50 % работното време на наетите лица. През периода на намалено работно време засегнатите наети лица биват компенсирани в размер на 75 % от разликата между брутната им заплата при обичайното работно време и текущата им заплата.

(7) За самостоятелно заетите лица и свободните професии бяха въведени две мерки. На изцяло преустановилите работа поради въздействието на избухването на COVID-19 държавата дава компенсации в размер на 75 % от средната им брутна заплата ([5]). На работещите на намалено работно време държавата дава компенсации в размер до 41,5 % от средната им брутна заплата.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.
([2]) Обнародвано в Държавен вестник № 231 от 21 март 2020 г.
([3]) Обнародвано в Държавен вестник на Румъния № 459 от 29 май 2020 г.
([4]) Обнародвано в Държавен вестник № 720 от 10 август 2020 г.
([5]) Както е предвидено в Закон № 6/2020 за държавния бюджет за социално осигуряване за 2020 г.

(8) С компенсация в размер на 35 % от дължимата дневна надница държавата подпомага за максимален период от три месеца надничарите, които са преустановили работа в резултат на спиране на стопанската дейност поради въздействието на избухването на COVID-19.

(9) С посоченото в искането на Румъния от 7 август 2020 г. Извънредно правителствено постановление 11/2020 ([6]), на персонала на специализираните структури на националния институт по здравеопазване и областните дирекции по здравеопазване и/или дирекцията по здравеопазване на Букурещ, които координират и прилагат предохранителните мерки и мерките за ограничаване на събитията, обявени от СЗО за извънредни ситуации за общественото здраве вследствие на заразата от COVID-19, се предоставя премия за извънреден труд. Премията е в размер на 75 % от основната заплата — за часовете, отработени в допълнение към обичайното работно време, и 100 % от основната заплата — за часовете, отработени през почивните дни, официалните празници и другите дни, които не се броят за работни дни. Тази мярка може да се приеме за мярка, свързана със здравето, съгласно Регламент (ЕС) 2020/672.

(10) Властите предоставиха помощи за детски грижи за работещите в националната система за отбрана, местата за лишаване от свобода, структурите на системата на здравеопазване и другите категории, създадени с министерски постановления. Помощта се предоставя, ако другият родител не се ползва от алтернативни права, които предвиждат родителски отпуск за грижа за децата при временно затваряне на учебните заведения. Тази мярка може да се приеме за подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като с нея се компенсират разходите на наетите лица за детски грижи по време на затваряне на училищата и така се помага на родителите да продължат да работят, предотвратявайки опасността от прекъсване на трудовите правоотношения.

(11) Накрая, с посочения в искането на Румъния от 7 август 2020 г. Закон № 56/2020 ([7]), на здравните работници, които участват в медицинските действия за борба с COVID-19, се предоставя премия за работа при изключително опасни условия в размер до 30 % от заплатата.

(12) Румъния изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Румъния предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 4 370 779 006 евро в резултат на увеличаването на сумите, пряко свързани с помощите за принудителен неплатен отпуск за наетите лица и другите категории трудещи се, помощите за възобновилите работа наети лица и други категории трудещи се, предстоящата схема за подпомагане на работата на намалено работно време, помощта за надничарите и помощта за детски грижи за някои трудещи се. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като е свързано с нови мерки, които обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Румъния. Румъния възнамерява да финансира със средства на Съюза 271 534 419 евро от увеличения размер на разходите.

(13) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира с Румъния и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 7 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки, и със съответните свързани със здравето мерки, в отговор на избухването на COVID-19.

(14) Поради това на Румъния следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(15) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(16) Румъния следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Румъния.

(17) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Румъния, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

([6]) Обнародвано в Държавен вестник № 102 от 11 февруари 2020 г.
([7]) Обнародван в Държавен вестник № 402 от 15 май 2020 г.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Румъния изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Румъния заем с максимален размер 4 099 244 587 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената съгласно настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Румъния финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Румъния поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с парагрф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Румъния може да финансира следните мерки:

а) помощите за принудителен неплатен отпуск за наетите лица, чиито работодатели са ограничили или спрели дейността си — както е предвидено в член XI от Извънредно правителствено постановление 30/2020;

б) помощите за лицата, изпълнението на трудовия договор на които е бил спряно — както е предвидено в член I от Извънредно правителствено постановление 92/2020;

в) схемата за подпомагане на работата на непълно работно време — както е предвидена в член I от Извънредно правителствено постановление 132/2020;

г) подобните на посочените в буква а) помощи за категориите, различни от наети лица, в т.ч. самостоятелно заети лица и свободни професии — както е предвидено в член XV от Извънредно правителствено постановление 30/2020;

д) помощите, предвидени в Закон № 6/2020 за държавния бюджет за социално осигуряване за 2020 г. за категориите, различни от наети лица, в т.ч. самостоятелно заети лица и свободни професии — както е предвидено в член 3 от Извънредно правителствено постановление 132/2020;

е) помощите за надничарите — както е предвидено в член 4 от Извънредно правителствено постановление 132/2020;

ж) премията за извънреден труд за персонала на специализираните структури на националния институт по здравеопазване и областните дирекции по здравеопазване и/или дирекцията по здравеопазване на Букурещ — както е предвидено в член 8, алинея 6 от Извънредно правителствено постановление 11/2020;

з) помощите за детски грижи за работещите в националната система за отбрана, местата за лишаване от свобода, структурите на системата на здравеопазване и другите категории, създадени с министерски постановления — както е предвидено в член I, алинея 6 от Извънредно правителствено постановление 30/2020;

и) премията за работа при изключително опасни условия, предоставена като признание за заслугите на здравните работници — както е предвидено в член 7 от Закон № 56/2020.

Член 4

Румъния уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Румъния.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1356 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Република Словения съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 г. за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 7 август 2020 г. Словения поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Словения извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Словения от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 7,2 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 83,7 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Словения от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее със 7,0 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила на Словения. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Словения, свързани с описаните в съображения 4—9 схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(4) С посочените в искането на Словения от 7 август 2020 г. Закон за временна мярка за частично възстановяване на компенсацията на заплатите (ZIUPPP) ([2]) и Закон за определяне на интервенционни мерки за овладяване на епидемията от COVID-19 и ограничаване на нейните последици за гражданите и икономиката (ZIUZEOP) ([3]) се въведе схема за компенсиране на заплатите на наетите лица, които не са работили (или са чакали работа) поради временна невъзможност на работодателите да осигурят работа поради свързани с дейността причини, непреодолима сила или карантина. По схемата се изплаща компенсация в размер до 80 % от средната заплата на наетите лица през последните три месеца, но не по-малко от минималната работна заплата в Словения; от своя страна работодателите трябва да задържат наетите лица, докато участват в схемата. Първоначално схемата бе в сила от 13 март 2020 г. до 31 май 2020 г. По силата на закона за определяне на интервенционни мерки за ограничаване и преодоляване на последиците от епидемията от COVID-19 (ZIUOOPE) ([4]) схемата бе продължена с някои изменения от 1 юни 2020 г. до 31 август 2020 г., като се планира допълнителното ѝ удължаване до края на септември 2020 г.

(5) Наетите лица, ползващи се от схемата за компенсиране на заплатите, бяха освободени от плащането на социалноосигурителни вноски. Тази схема беше в сила от 13 март 2020 г. до 31 май 2020 г.

(6) Беше създадена схема за работа на непълно работно време, която позволява на работодателите временно да въведат непълно работно време, без да се намалява заплатата на наетите лица. Работодателите получават фиксирана субсидия за неотработените часове за всяко наето лице, като в замяна трябва да задържат наетите лица за периода на участие в схемата плюс още един месец. Схемата е в сила от 1 юни 2020 г. до 31 декември 2020 г.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.
([2]) Държавен вестник на РС № 36/20.
([3]) Държавен вестник на РС № 49/20.
([4]) Държавен вестник на РС № 80/20.

(7) Властите въведоха схема за субсидиране на плащаните от задържаните на работа наети лица вноски за пенсия за инвалидност или за старост (в т.ч. вноските за професионално пенсионно осигуряване). Мярката е придружена от задължение за работодателя да изплаща месечна кризисна помощ от 200 евро на работещите наети лица с възнаграждение по-ниско от трикратния размер на минималната работна заплата. Властите поискаха подкрепа само за тези разходи, свързани с наетите лица, които непрекъснато са упражнявали трудова дейност до последния период преди отправяне на искането, за който има налични данни. Схемата беше в сила от 13 март 2020 г. до 31 май 2020 г.

(8) Бе въведена мярка за финансиране на социалноосигурителните вноски на самостоятелно заетите лица, земеделските стопани и църковните служители. Мярката обхваща всички социалноосигурителни вноски на лицата, които са били осигурени, но по време на епидемията не са могли да упражняват дейността си — изцяло или частично. Схемата беше в сила от 13 март 2020 г. до 31 май 2020 г.

(9) Накрая, с 350 евро през март 2020 г. и 700 евро през април и май 2020 г. бяха подпомогнати основните доходи на самостоятелно заетите лица, земеделските стопани и църковните служители, които са били осигурени, но по време на епидемията не са могли да упражняват дейността си — изцяло или частично. Схемата беше в сила от 13 март 2020 г. до 31 май 2020 г.

(10) Словения изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Словения предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 1 203 670 000 евро в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като новите мерки обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Словения. Словения възнамерява да финансира със средства на Съюза 90 000 000 евро от увеличения размер на разходите.

(11) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира със Словения и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 7 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(12) Поради това на Словения следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(13) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(14) Словения следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Словения.

(15) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Словения, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Словения изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Словения заем с максимален размер 1 113 670 000 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената с настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Словения финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Словения поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Словения може да финансира следните мерки:

а) схема за компенсиране на заплатите — както е предвидено в членове 7 и 8 от закона за временна мярка за частично възстановяване на компенсацията на заплатите, в членове 21—32 от изменения закон за определяне на интервенционни мерки за овладяване на епидемията от COVID-19 и ограничаване на нейните последици за гражданите и икономиката, както и в членове 24—34 от закона за определяне на интервенционни мерки за ограничаване и преодоляване на последиците от епидемията от COVID-19;

б) освобождаване на наетите лица, ползващи се от схемата за компенсиране на заплатите, от плащането на социалноосигурителни вноски — както е предвидено в членове 21—32 от закона за определяне на интервенционни мерки за овладяване на епидемията от COVID-19 и ограничаване на нейните последици за гражданите и икономиката;

в) схема за работа на непълно работно време, с която се субсидира временната заетост на непълно работно време — както е предвидено в членове 11—23 от закона за определяне на интервенционни мерки за ограничаване и преодоляване на последиците от епидемията от COVID-19;

г) плащане на вноските на наетите лица за пенсия за инвалидност или за старост, както и на месечна кризисна помощ — за частта от разходите на дружествата, в които работниците или служителите са били постоянно наети на работа до последния период преди отправяне на искането, за който има налични данни — както е предвидено в член 33 от закона за определяне на интервенционни мерки за овладяване на епидемията от COVID-19 и ограничаване на нейните последици за гражданите и икономиката;

д) финансиране на социалноосигурителните вноски на самостоятелно заетите лица, земеделските стопани и църковните служители — както е предвидено в член 38 от закона за определяне на интервенционни мерки за овладяване на епидемията от COVID-19 и ограничаване на нейните последици за гражданите и икономиката;

е) подпомагане на основните доходи на самостоятелно заетите лица, земеделските стопани и църковните служители — както е предвидено в член 34 от закона за определяне на интервенционни мерки за овладяване на епидемията от COVID-19 и ограничаване на нейните последици за гражданите и икономиката.

Член 4

Словения уведомява Комисията 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези планирани публични разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Република Словения.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1357 НА СЪВЕТА

от 25 септември 2020 година

за предоставяне на временна подкрепа на Словашката република съгласно Регламент (ЕС) 2020/672 с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредните обстоятелства вследствие на избухването на COVID-19

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2020/672 на Съвета от 19 май 2020 г. за създаване на Европейски инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства (SURE) вследствие на избухването на COVID-19 ([1]), и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) На 6 август 2020 г. Словакия поиска финансова помощ от Съюза, с която да допълни националните си усилия за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19 и на социално-икономическите му последици за работниците и самостоятелно заетите лица.

(2) Избухването на COVID-19 и предприетите от Словакия извънредни мерки за преодоляване на разпространението на вируса и на социално-икономическите и здравните последици от този феномен се очаква да се отразят изключително сериозно на публичните финанси. Според прогнозата на Комисията за Словакия от пролетта на 2020 г., към края на 2020 г. дефицитът по консолидирания държавен бюджет се очаква да достигне 8,5 % от брутния вътрешен продукт (БВП), а консолидираният държавен дълг — 59,5 % от БВП. Според междинната прогноза на Комисията за Словакия от лятото на 2020 г., през 2020 г. БВП се очаква да намалее с 9,0 %.

(3) Избухването на COVID-19 блокира значителна част от работната сила в Словакия. Това доведе до внезапно и съществено увеличение на публичните разходи в Словакия, свързани с описаните в съображение 4 национална схема за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(4) По-специално въз основа на посочения в искането на Словакия от 6 август 2020 г. Закон № 5/2004 за службите по заетостта се въведоха редица мерки за преодоляване на въздействието от избухването на COVID-19, в т.ч. схема за подпомагане на работодателите, които за периода март 2020 г. — декември 2021 г. временно са наложили принудителен отпуск на някои от своите работници и служители. Тези работодатели могат да поискат възстановяване на разходите за заплати в размер до 80 % от обичайната брутна заплата на работника или служителя в принудителен отпуск и до максимум 880 евро на месец, при условие че задържат този работник или служител. Освен това бяха въведени редица съпътстващи мерки: а) от март до края на септември 2020 г. — фиксирано плащане за наето лице, при спад на продажбите с най-малко 20 % (месечна помощ от 180 до 540 евро в зависимост от спада на продажбите); б) до края на септември 2020 г. — фиксирано плащане в полза на самостоятелно заетите лица със задължителна социална осигуровка, при спад на продажбите с най-малко 20 % (месечна помощ от 180 до 540 евро в зависимост от спада на продажбите); в) до края на септември 2020 г. — възстановяване на 80 % (и до максимум 1 100 евро) от брутната заплата на наетите лица в затворените с постановление предприятия; и г) до края на септември 2020 г. — фиксирано плащане от 210 евро на месец в полза на работещите по договор, едноличните търговци и самостоятелно заетите лица. Фиксираните помощи могат да се разглеждат като подобна мярка на схемите за подпомагане на работата на непълно работно време съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, тъй като с тях се цели да се защитят самостоятелно заетите лица или сходните категории трудещи се от спад или загуба на доходите.

(5) Словакия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672 за отпускане на финансова помощ. Словакия предостави на Комисията подходящи доказателства, че, считано от 1 февруари 2020 г., нейните извършени и планирани публични разходи са се увеличили с 1 077 457 000 евро в резултат на националните мерки за справяне със социално-икономическите последици от избухването на COVID-19. Това представлява внезапно и съществено увеличение, тъй като новите мерки обхващат значителна част от предприятията и работната сила в Словакия. Словакия възнамерява да финансира сама 56 311 400 евро от увеличения размер на разходите и със средства на Съюза — 390 262 000 евро.

([1]) ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1.

(6) В съответствие с член 6 от Регламент (ЕС) 2020/672 Комисията се консултира със Словакия и провери внезапното и съществено увеличение на извършените и планирани публични разходи, пряко свързани с посочените в искането от 6 август 2020 г. схеми за подпомагане на работата на непълно работно време и подобни мерки.

(7) Поради това на Словакия следва да се предостави финансова помощ, за да ѝ се съдейства да се справи със социално-икономическите последици от тежкия икономически шок, причинен от избухването на COVID-19. Комисията следва да взима решенията относно падежа, размера и отпускането на траншовете и вноските в тясно сътрудничество с националните органи.

(8) Настоящото решение не засяга резултата от евентуалните процедури относно нарушения на функционирането на вътрешния пазар, които биха могли да бъдат открити в частност по силата на членове 107 и 108 от Договора. То не отменя посоченото в член 108 от Договора изискване към държавите членки да уведомяват Комисията за случаите, които биха могли да представляват държавна помощ.

(9) Словакия следва редовно да уведомява Комисията за изпълнението на планираните публични разходи, за да ѝ позволи да прецени доколко те са били изпълнени от Словакия.

(10) Решението за предоставяне на финансова помощ се взима с отчитане на съществуващите и очакваните нужди на Словакия, както и на исканията за финансова помощ съгласно Регламент (ЕС) 2020/672, които вече са представени или за които е планирано да бъдат представени от други държави членки, при прилагане на принципите на равно третиране, солидарност, пропорционалност и прозрачност,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Словакия изпълнява условията по член 3 от Регламент (ЕС) 2020/672.

Член 2

1. Съюзът отпуска на Словакия заем с максимален размер 630 883 600 евро. Неговият максимален среден срок до падежа е 15 години.

2. Срокът на разполагаемост на предоставената с настоящото решение финансова помощ е 18 месеца, считано от първия ден след датата, на която настоящото решение поражда действие.

3. Комисията предоставя на Словакия финансовата помощ от Съюза чрез максимум осем транша. Всеки транш може да се изплаща на една или няколко вноски. Срокът до падежа на вноските по първия транш може да бъде по-дълъг от максималния среден срок до падежа, посочен в параграф 1. В такъв случай срокът до падежа на останалите вноски се фиксира така, че след изплащането на всички траншове да е бил спазен посоченият в параграф 1 максимален среден срок до падежа.

4. Отпускането на първия транш зависи от влизането в сила на споразумението за заем, посочено в член 8, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/672.

5. Словакия поема разходите по посоченото в член 4 от Регламент (ЕС) 2020/672 финансиране от Съюза за всеки транш, а също така и евентуалните такси и направени от Съюза разходи във връзка с финансирането на заема, предоставен в съответствие с парагрф 1 от настоящия член.

6. Комисията взема решение относно размера и отпускането на траншовете, както и размера на вноските.

Член 3

Словакия може да финансира националната схема за подпомагане на работата на непълно работно време и съпътстващите я мерки — както е предвидено в член 54, параграф 1, буква д) от Закон № 5/2004 за службите по заетостта.

Член 4

Словакия уведомява Комисията до 30 март 2021 г. и на всеки шест месеца след тази дата за изпълнението на планираните публични разходи, докато тези разходи не бъдат изцяло изпълнени.

Член 5

Адресат на настоящото решение е Словашката република.

Настоящото решение поражда действие в деня на нотифицирането му на неговия адресат.

Член 6

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 25 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2020/1358 НА КОМИСИЯТА

от 28 септември 2020 година

за прилагането на Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета спрямо проверките на застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства, които обичайно се намират на територията на Босна и Херцеговина

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка ([1]), и по-специално член 2, буква б) във връзка с член 8, параграф 2 от нея,

като има предвид, че:

(1) Член 8, параграф 1, втора алинея от Директива 2009/103/ЕО постановява, че превозните средства, които обичайно се намират в трета държава, трябва да се третират, по отношение на документацията за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на такива превозни средства, като превозни средства, които обичайно се намират на територията на Съюза, ако националните бюра на всички държави членки поотделно гарантират, всяко в съответствие с разпоредбите на собственото си национално законодателство в областта на задължителното застраховане, уреждането на претенции във връзка с настъпили на тяхна територия застрахователни събития, причинени от такива превозни средства.

(2) Член 2 от Директива 2009/103/ЕО обвързва прилагането на член 8 от същата директива спрямо превозните средства, които обичайно се намират в трета държава, със сключено споразумение между националните застрахователни бюра на държавите членки и националното застрахователно бюро на тази трета държава. Освен това, за да може член 8 от посочената директива да се прилага спрямо такива превозни средства, Комисията трябва, след като установи в тясно сътрудничество с държавите членки, че е сключено такова споразумение, да определи датата на прилагане на тази разпоредба за тези превозни средства, както и видовете превозни средства, за които се прилага.

(3) На 30 май 2002 г. националните застрахователни бюра на държавите членки, страни по Европейското икономическо пространство, и останалите асоциирани държави сключиха споразумение за уреждане на претенциите във връзка с настъпили на тяхна територия застрахователни събития, причинени от превозни средства, които обичайно се намират на територията на друга страна по това споразумение, независимо дали тези превозни средства са застраховани или не („споразумението“).

(4) На 13 юни 2019 г. националните застрахователни бюра на държавите членки и на Андора, Исландия, Норвегия, Сърбия и Швейцария подписаха допълнение № 2 към споразумението, за да се включи националното застрахователно бюро на Босна и Херцеговина. В допълнението са предвидени практическите разпоредби за преустановяване на проверките на посочените в споразумението превозни средства, които обичайно се намират на територията на Босна и Херцеговина, като се обхващат всички видове превозни средства, освен регистрираните в тази държава военни превозни средства.

(5) С това се удовлетворяват всички условия за преустановяване на проверките съгласно Директива 2009/103/ЕИО на автомобилните застраховки „Гражданска отговорност“ на превозните средства, които обичайно се намират на територията на Босна и Херцеговина,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Считано от 19 октомври 2020 г. държавите членки се въздържат от проверка на застраховката „Гражданска отговорност“ при въвеждането в Съюза на всякакъв вид превозно средство, което обичайно се намира на територията на Босна и Херцеговина, с изключение на регистрираните в тази държава военни превозни средства.

([1]) ОВ L 263, 7.10.2009 г., стр. 11.

Член 2

Държавите членки незабавно информират Комисията за мерките, приети за прилагането на настоящото решение.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 28 септември 2020 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ № 2/2019 НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ, СЪЗДАДЕН СЪГЛАСНО СПОРАЗУМЕНИЕТО МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ ЗА СВЪРЗВАНЕ НА ТЕХНИТЕ СИСТЕМИ ЗА ТЪРГОВИЯ С ЕМИСИИ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ

от 5 декември 2019 година

за изменение на приложения I и II към Споразумението между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария за свързване на техните системи за търговия с емисии на парникови газове [2020/1359]

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид Споразумението между Европейския съюз и Конфедерация Швейцария за свързване на техните системи за търговия с емисии на парникови газове ([1]) (наричано по-нататък „Споразумението“), и по-специално член 13, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

(1) Членове 11—13 от Споразумението се прилагат временно след подписването му на 23 ноември 2017 г.

(2) Член 13, параграф 2 от Споразумението предвижда, че Съвместният комитет може да изменя приложенията към Споразумението.

(3) Приложението към настоящото решение съдържа изменения на приложения I и II към Споразумението, с които се актуализират съответните аспекти на първоначалните приложения I и II, които бяха договорени през 2015 г. В него също така е предвидено временно решение за привеждане в действие на връзката между СТЕ на ЕС и СТЕ на Швейцария.

(4) В съответствие с раздел Б на приложение I към Споразумението Съюзът следва да изключи съгласно член 25а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([2]), изменена с Директива (ЕС) 2018/410 на Европейския парламент и на Съвета ([3]), пристигащите полети от летища, разположени на територията на Швейцария, от обхвата на СТЕ на ЕС. Това не засяга обхващането от СТЕ на ЕС на операторите на въздухоплавателни средства, основано на приложение I към Директива 2003/87/ЕО, в което е посочено, че категорията дейности, за които се прилага Директива 2003/87/ЕО, включва всички полети, които пристигат или заминават от летище, разположено на територията на държава членка.

(5) Приложение I към Споразумението следва да се преразгледа в съответствие с член 13, параграф 7 от Споразумението с оглед запазване на сегашната съвместимост между СТЕ на ЕС и СТЕ на Швейцария за периода на търгуване 2021 г.—2030 г. Следва да се гарантира, че при преразглеждане на приложение I към Споразумението като минимум се запазва целостта на съответните ангажименти за намаляване на вътрешните емисии на Съюза и Швейцария, както и целостта и правилното функциониране на техните пазари на въглеродни емисии. Изместването на въглеродни емисии и нарушаването на конкуренцията между свързаните системи трябва да бъдат избегнати,

([1]) ОВ L 322, 7.12.2017 г., стр. 3.

([2]) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

([3]) Директива (ЕС) 2018/410 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2018 г. за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел засилване на разходоефективните намаления на емисии и на нисковъглеродните инвестиции, и на Решение (ЕС) 2015/1814 (ОВ L 76, 19.3.2018 г., стр. 3).

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приложения I и II към Споразумението се заменят с текста, съдържащ се в приложения I и II в приложението към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на влизане в сила на Споразумението.

Съставено в Брюксел на 5 декември 2019 година.

За Съвместния комитет

Секретар за Европейския съюз	*Председател*	*Секретар за Швейцария*
Maja-Alexandra DITTEL	Marc CHARDONNENS	Caroline BAUMANN

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОСНОВНИ КРИТЕРИИ

A. **Основни критерии за стационарни инсталации**

Този раздел се преразглежда в съответствие с член 13, параграф 7 от настоящото споразумение с оглед запазване на сегашната съвместимост между СТЕ на ЕС и СТЕ на Швейцария за периода на търгуване 2021 г.—2030 г., както е предложено от правителството на Швейцария. При преразглеждане на настоящия раздел Съвместният комитет осигурява като минимум запазване на целостта на съответните ангажименти за намаляване на вътрешните емисии на страните, както и целостта и правилното функциониране на техните пазари на въглеродни емисии. Изместването на въглеродни емисии и нарушаването на конкуренцията между свързаните системи се избягват.

	Основни критерии	В СТЕ на ЕС	В СТЕ на Швейцария
1.	Задължителен характер на участието в СТЕ	Участието в СТЕ е задължително за инсталациите, които извършват дейностите и изпускат парниковите газове (ПГ), посочени по-долу.	Участието в СТЕ е задължително за инсталациите, които извършват дейностите и изпускат ПГ, посочени по-долу.
2.	Като минимум СТЕ обхваща дейностите, посочени в:	— приложение I към Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	— член 40, параграф 1 и приложение 6 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
3.	Като минимум СТЕ обхваща ПГ, посочени в:	— приложение II към Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	— член 1, параграф 1 от Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
4.	Необходимо е да бъде определен лимит за СТЕ, който да е поне толкова стриктен, колкото посочения в:	— членове 9 и 9а от Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. От 2021 г. коефициентът на линейно намаление от 1,74 % годишно ще се увеличи до 2,2 % годишно и ще се прилага за всички сектори в съответствие с Директива (ЕС) 2018/410 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	— член 18, параграфи 1 и 2 от Закона за CO_2; — член 45, параграф 1 от Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Коефициентът на линейно намаление е 1,74 % годишно до 2020 г.
5.	Механизъм за стабилност на пазара	През 2015 г. ЕС създаде резерва за стабилност на пазара (Решение (ЕС) 2015/1814), чиято дейност беше допълнително обезпечена с разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/410.	— член 19, параграф 5 от Закона за CO_2; — член 48 от Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. В законодателството на Швейцария е предвидена възможността за намаляване на обемите, предложени на търг, когато на пазара е налице значително увеличение на квотите поради икономически причини. Страните си сътрудничат с цел осигуряване на целесъобразен принос за стабилността на пазара.
6.	Равнището на пазарен надзор на СТЕ е поне толкова стриктно, колкото е в:	— Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ДПФИ II);	— Федерален закон от 22 юни 2007 г. за швейцарския орган за надзор на финансовите пазари; — Федерален закон от 19 юни 2015 г. за инфраструктурата на финансовите пазари и за поведението на пазара за търговия с ценни книжа и деривати;

	Основни критерии	В СТЕ на ЕС	В СТЕ на Швейцария
		— Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (РПФИ); — Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (РПЗ); — Директива 2014/57/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно наказателноправните санкции за пазарна злоупотреба (Директива за пазарната злоупотреба) (НПС—ДПЗ); — Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (Директива срещу изпирането на пари) в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	— Федерален закон от 15 юни 2018 г. за финансовите институции; — Федерален закон от 10 октомври 1997 г. относно борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. В нормативната уредба на Швейцария, свързана с финансовите пазари, правният характер на квотите за емисии не е дефиниран. По-специално квотите за емисии не са квалифицирани като ценни книжа в Закона за инфраструктурата на финансовите пазари, поради което те не се търгуват на регулираните места за търговия. Понеже квотите за емисии не се определят като ценни книжа, нормативната уредба на Швейцария относно ценните книжа не се прилага за извънборсовата търговия с квоти за емисии на вторичните пазари. Договорите за деривати се считат за ценни книжа съгласно Закона за инфраструктурата на финансовите пазари. Тук се включват също така деривати, чийто базов инструмент са квоти за емисии. Извънборсово търгуваните деривати на квоти за емисии между нефинансови или финансови контрагенти са обхванати от разпоредбите на Закона за инфраструктурата на финансовите пазари.
7.	Сътрудничество по отношение на пазарния надзор	Страните сключват подходящи договорености за сътрудничество във връзка с пазарния надзор. Тези договорености за сътрудничество се отнасят до обмена на информация и изпълнението на задълженията, произтичащи от техния съответен режим за пазарен надзор. Страните информират Съвместния комитет за всички такива договорености.	
8.	Качествените ограничения за използване на международни кредити за намалени емисии са поне толкова стриктни, колкото са тези в:	— членове 11а и 11б от Директива 2003/87/ЕО; — Регламент (ЕС) № 550/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета на някои ограничения, приложими за използването на международни кредити за намалени емисии от проекти, отнасящи се за технологични газове; — член 58 от Регламент (ЕС) № 389/2013 на Комисията от 2 май 2013 г. за създаване на Регистър на ЕС съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парла-	— членове 5 и 6 от Закона за CO_2; — член 4 и член 4а, параграф 1 и приложение 2 от Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

	Основни критерии	В СТЕ на ЕС	В СТЕ на Швейцария
		мент и на Съвета и решения № 280/2004/ЕО и № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 920/2010 и (ЕС) № 1193/2011 на Комисията в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	
9.	Количествените ограничения за използване на международни кредити за намалени емисии са поне толкова стриктни, колкото са тези в:	— член 11а от Директива 2003/87/ЕО; — Регламент (ЕС) № 389/2013 на Комисията от 2 май 2013 г. за създаване на Регистър на ЕС съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и решения № 280/2004/ЕО и № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 920/2010 и (ЕС) № 1193/2011 на Комисията; — Регламент (ЕС) № 1123/2013 на Комисията от 8 ноември 2013 г. за определяне на права за международни кредити съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. В законодателството на Съюза от 2021 г. нататък не са предвидени права за използване на международни кредити за намалени емисии.	— член 16, параграф 2 от Закона за CO_2; — член 55б от Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. В тези разпоредби е предвидено само използването на международни кредити за намалени емисии в периода до 2020 г.
10.	Количеството на безплатно разпределяните квоти се изчислява въз основа на параметри и корекционни коефициенти. Количеството на квотите, които се заделят за нови участници на пазара, е максимум пет процента от количеството на квотите за периода от 2013 г. до 2020 г. Квотите, които не се разпределят безплатно, се продават чрез търгове или се обявяват за невалидни. За тази цел СТЕ отговаря най-малко на следното:	— членове 10, 10а, 10б и 10в от Директива 2003/87/ЕО; — Решение 2011/278/ЕС на Комисията от 27 април 2011 г. за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределяне на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета; — Решение 2013/448/ЕС на Комисията от 5 септември 2013 г. относно националните мерки за изпълнение за преходното безплатно разпределяне на квоти за емисии на парникови газове в съответствие с член 11, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета; — Решение (ЕС) 2017/126 на Комисията от 24 януари 2017 г. за изменение на Решение 2013/448/ЕС по отношение на установяването на единен коефициент за междусектор-	— член 18, параграф 3 и член 19, параграфи 2—6 от Закона за CO_2; — член 45, параграф 2 и членове 46, 46а, 46б, 46в и 48 и приложение 9 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Безплатно разпределените квоти не надвишават равнищата на разпределените квоти за инсталации в СТЕ на ЕС.

	Основни критерии	В СТЕ на ЕС	В СТЕ на Швейцария
		на корекция в съответствие с член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (изчисления за определяне на коефициент за междусекторна корекция в рамките на СТЕ на ЕС за периода 2013 г.—2020 г.); — Решение 2014/746/ЕС на Комисията от 27 октомври 2014 г. за определяне, съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, на списък с отрасли и подотрасли, за които се смята, че са изложени на съществен риск от изместване на въглеродни емисии, за периода 2015—2019 година; — Директива (ЕС) 2018/410 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2018 г. за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел засилване на разходоефективните намаления на емисии и на нисковъглеродните инвестиции (списък във връзка с изместването на въглеродни емисии за периода 2015 г.—2020 г.); — Делегиран регламент (ЕС) 2019/331 на Комисията от 19 декември 2018 г. за определяне на валидни за целия Съюз преходни правила за хармонизирано безплатно разпределяне на квоти за емисии в съответствие с член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета; — Делегирано решение (ЕС) 2019/708 на Комисията от 15 февруари 2019 г. за допълнение на Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на определянето на отраслите и подотраслите, за които се счита, че са изложени на риск от изместване на въглеродни емисии, за периода 2021—2030 година; — всеки коефициент за междусекторна корекция в рамките на СТЕ на ЕС за периода 2015 г.—2020 г. или 2026 г.—2030 г. в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	
11.	В СТЕ се предвиждат санкции, налагани при същите обстоятелства и в същите размери, както посочените в:	— член 16 от Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	— член 21 от Закона за CO_2; — член 56 от Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

	Основни критерии	В СТЕ на ЕС	В СТЕ на Швейцария
12.	Мониторингът и докладването във връзка със СТЕ са поне толкова стриктни, колкото е посочено в:	— член 14 и приложение IV към Директива 2003/87/ЕО; — Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията от 21 юни 2012 г. относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета; — Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/2066 на Комисията от 19 декември 2018 г. относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за изменение на Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	— член 20 от Закона за CO_2; — членове 50—53 и приложения 16 и 17 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
13.	Проверката и акредитирането във връзка със СТЕ са поне толкова стриктни, колкото е посочено в:	— член 15 и приложение V към Директива 2003/87/ЕО; — Регламент (ЕС) № 600/2012 на Комисията от 21 юни 2012 г. относно проверката на докладите за емисии на парникови газове и на докладите за тонкилометри и относно акредитацията на проверяващи органи съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета; — Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/2067 на Комисията от 19 декември 2018 г. за проверка на данните и за акредитация на проверяващите органи съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	— членове 51—54 от Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

Б. **Основни критерии за въздухоплаването**

	Основни критерии	За ЕС	За Швейцария
1.	Задължителен характер на участието в СТЕ	Участието в СТЕ е задължително за въздухоплавателните дейности, отговарящи на посочените по-долу критерии.	Участието в СТЕ е задължително за въздухоплавателните дейности, отговарящи на посочените по-долу критерии.
2.	Обхват на въздухоплавателните дейности и ПГ и разпределяне на полетите и съответните им емисии в зависимост от принципа на отправната точка на полетите, както е предвидено в:	— Директива 2003/87/ЕО, изменена с Регламент (ЕС) 2017/2392 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2017 г., за да се въведе временна дерогация в прилагането по отношение на полетите до и от държави, с които не е постигнато споразумение по член 25 от Директива 2003/87/ЕО;	1. Обхват Полетите, които пристигат или заминават от летище, разположено на територията на Швейцария, с изключение на полетите, които заминават от летище, разположено на територията на ЕИП. В ЕТС на Швейцария могат да се прилагат всякакви временни дерогации по отношение на обхвата на СТЕ, като дерогациите

	Основни критерии	За ЕС	За Швейцария
		— членове 17, 29, 35 и 56, както и приложение VII към Регламент (ЕС) № 389/2013 на Комисията от 2 май 2013 г. за създаване на Регистър на ЕС съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и решения № 280/2004/ЕО и № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 920/2010 и (ЕС) № 1193/2011 на Комисията в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	по смисъла на член 28а от Директива 2003/87/ЕО, в съответствие с въведените в СТЕ на ЕС. Във връзка с въздухоплавателните действия се обхващат само емисиите на CO_2.
		След 1 януари 2020 г. полетите от летище, разположено на територията на Европейското икономическо пространство (ЕИП), до летища, разположени на територията на Швейцария, се обхващат от СТЕ на ЕС, докато полетите от летища, разположени на територията на Швейцария, до летища, разположени на територията на ЕИП, се изключват от СТЕ на ЕС в съответствие с член 25а от Директива 2003/87/ЕО.	2. Ограничения на обхвата Посоченият в точка 1 общ обхват не включва: 1. полетите, извършвани единствено за транспортиране по официален повод на управляващ монарх и най-близките му/ѝ роднини, на държавни ръководители, правителствени ръководители и министри на държави, когато това е подкрепено от съответното указание за характера на полета в летателния план; 2. военните, митническите и полицейските полети; 3. полетите, свързани с издирване и спасяване, полетите за гасене на пожари, хуманитарните полети и полетите за оказване на спешна медицинска помощ; 4. полетите, извършвани изключително по правилата за визуални полети, както са формулирани в приложение 2 към Конвенцията от 7 декември 1944 г. за международното гражданско въздухоплаване; 5. полетите, завършващи на летището, от което е излетяло въздухоплавателното средство, и по време на които не са извършвани планирани междинни кацания; 6. тренировъчните полети, проведени изключително с цел получаване или запазване на свидетелство или на клас, когато става въпрос за летателен екипаж и това е подкрепено от съответната забележка в летателния план, при условие че полетът не служи за превоз на пътници и/или товари или за позициониране или превоз на въздухоплавателното средство; 7. полетите, изпълнявани изключително за целите на научноизследователска дейност; 8. полетите, извършвани изключително с цел проверка, изпитване или сертифициране на въздухоплавателното средство или на летателно или наземно оборудване;

	Основни критерии	За ЕС	За Швейцария
			9. полетите, извършвани от въздухоплавателни средства със сертифицирано максимално тегло при излитане, помалко от 5 700 килограма; 10. полетите на търговски оператори на въздухоплавателни средства, чиито общи годишни емисии са по-малко от 10 000 тона в рамките на полетите в обхвата на СТЕ на Швейцария или които имат по-малко от 243 полета за период от три последователни четиримесечни периода в обхвата на СТЕ на Швейцария, ако тези оператори не попадат в обхвата на СТЕ на ЕС; 11. полетите на нетърговски оператори на въздухоплавателни средства в обхвата на СТЕ на Швейцария с общи годишни емисии под 1 000 тона съгласно съответната дерогация, прилагана в СТЕ на ЕС, ако тези оператори не попадат в обхвата на СТЕ на ЕС. Тези ограничения на обхвата са предвидени в: — член 16а от Закона за CO_2; — член 46г и член 55, параграф 2 и приложение 13 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
3.	Обмен на съответните данни относно прилагането на ограниченията на обхвата при въздухоплавателните дейности	Двете страни си сътрудничат във връзка с прилагането на ограниченията на обхвата в СТЕ на Швейцария и в СТЕ на ЕС за търговски и нетърговски оператори в съответствие с настоящото приложение. По-специално двете страни осигуряват своевременно подаване на всички съответни данни, за да дадат възможност за правилно идентифициране на полетите и операторите на въздухоплавателни средства, попадащи в обхвата на СТЕ на Швейцария и на СТЕ на ЕС.	
4.	Лимит (общо количество на квотите, които да бъдат разпределени на операторите на въздухоплавателни средства)	Член 3в от Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Първоначалното разпределение на квоти съгласно член 3в от Директива 2003/87/ЕО е, както следва: — 15 % се продават на търг; — 3 % се заделят в специален резерв; — 82 % се разпределят безплатно. Разпределението на квоти беше изменено с Регламент (ЕС) № 421/2014, като предоставянето на безплатни квоти за емисии беше намалено пропорционално на намаляването на задължението за предаване на квоти (член 28а, параграф 2 от Директива 2003/87/ЕО). С Регламент (ЕС) 2017/2392 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение се удължава този подход до 2023 г. и се прилага коефициент на линейно намаление от 2,2 %, считано от 1 януари 2021 г.	Този лимит е с подобна степен на стриктност като съответния лимит в СТЕ на ЕС, по-специално по отношение на процента на намаление между годините и периодите на търгуване. Квотите в лимита се разпределят, както следва: — 15 % се продават на търг; — 3 % се заделят в специален резерв; — 82 % се разпределят безплатно. Това разпределение може да се преразгледа в съответствие с членове 6 и 7 от настоящото споразумение.

	Основни критерии	За ЕС	За Швейцария
			До 2020 г. количеството на квотите в рамките на лимита ще се изчислява отдолу-нагоре въз основа на количеството на безплатните квоти в съответствие с горепосоченото разпределение на квотите в лимита. Всякакви евентуални временни дерогации по отношение на обхвата на СТЕ налагат съответно пропорционално коригиране на разпределяните количества квоти. След 2021 г. количеството на квотите в рамките на лимита се определя въз основа на лимита от 2020 г., като се взема предвид възможен процент за намаление в съответствие със СТЕ на ЕС. Това е предвидено в: — член 18 от Закона за CO_2; — член 46д и приложение 15 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
5.	Разпределяне на квоти за емисии от въздухоплаването чрез тръжна продажба на квоти	— член 3г и член 28а, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	Тръжната продажба на швейцарските квоти за емисии, подлежащи на тръжна продажба, се провежда от швейцарския компетентен орган. Правата върху приходите от тръжната продажба на швейцарските квоти са на Швейцария. Това е предвидено в: — член 19а, параграфи 2 и 4 от Закона за CO_2; — член 48 и приложение 15 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
6.	Специален резерв за определени оператори на въздухоплавателни средства	— член 3е от Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	Квотите се заделят в специален резерв за нови участници на пазара и бързорастящи оператори, с изключение на периода до 2020 г., за който Швейцария няма да има специален резерв, като се има предвид че референтната година за набиране на данни за швейцарските въздухоплавателни дейности е 2018 г. Този специален резерв е предвиден в: — член 18, параграф 3 от Закона за CO_2; — член 46д и приложение 15 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
7.	Параметър за безплатно разпределяне на квоти на операторите на въздухоплавателни средства	— член 3д от Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Годишният параметър е 0,000642186914222035 квоти на тонкилометър.	Параметърът не надхвърля този в СТЕ на ЕС. До 2020 г. годишният параметър е 0,000642186914222035 квоти за тонкилометър. Този параметър е предвиден в: — член 46е, параграфи 1 и 2 и приложение 15 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

	Основни критерии	За ЕС	За Швейцария
8.	Безплатно разпределяне на квоти за емисии на операторите на въздухоплавателни средства	— член 3д от Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Корекциите на количествата издавани квоти се правят в съответствие с член 25а от Директива 2003/87/ЕО пропорционално на съответните задължения за докладване и предаване на квоти, произтичащи от действащия обхват по СТЕ на ЕС върху полетите между ЕИП и Швейцария.	Броят на квотите за емисии, разпределяни безплатно на операторите на въздухоплавателни средства, се изчислява чрез умножаване на реализираните тонкилометри през референтната година по приложимия параметър. Това е предвидено в: — член 19а, параграфи 3 и 4 от Закона за CO_2; — член 46е, параграфи 1 и 2 и приложение 15 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
9.	Качествените ограничения за използване на международни кредити за намалени емисии са поне толкова стриктни, колкото са тези в:	— членове 11а и 11б от Директива 2003/87/ЕО; — Регламент (ЕС) № 389/2013 на Комисията от 2 май 2013 г. за създаване на Регистър на ЕС съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и решения № 280/2004/ЕО и № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 920/2010 и (ЕС) № 1193/2011 на Комисията в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	— членове 5 и 6 от Закона за CO_2; — член 4 и член 4а, параграф 1 и приложение 2 от Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
10.	Количествени ограничения за използването на международни кредити за намалени емисии	— член 11а от Директива 2003/87/ЕО; — Регламент (ЕС) № 389/2013 на Комисията от 2 май 2013 г. за създаване на Регистър на ЕС съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и решения № 280/2004/ЕО и № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕС) № 920/2010 и (ЕС) № 1193/2011 на Комисията; — Регламент (ЕС) № 1123/2013 на Комисията от 8 ноември 2013 г. за определяне на права за международни кредити съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	Използването на международни кредити е равно на 1,5 % от проверените емисии за периода до 2020 г. Това е предвидено в: — член 55г от Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
11.	Набиране на данни за тонкилометрите през референтната година	— член 3д от Директива 2003/87/ЕО в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	Без да засяга разпоредбата по-долу, набирането на данни за тонкилометрите се прави по същото време и със същите методи, както набирането на данни за тонкилометрите за нуждите на СТЕ на ЕС. До 2020 г. и в съответствие с Наредбата относно набирането на данни за тонкилометрите и изготвянето на мониторингови

	Основни критерии	За ЕС	За Швейцария
			планове във връзка с разстоянията, изминати от въздухоплавателните средства, в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение, референтната година за набиране на данни за швейцарските въздухоплавателни дейности е 2018 г. Това е предвидено в: — член 19а, параграфи 3 и 4 от Закона за CO_2; — Наредба относно набирането на данни за тонкилометрите и изготвянето на мониторингови планове във връзка с разстоянията, изминати от въздухоплавателните средства, в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
12.	Мониторинг и докладване	— член 14 и приложение IV към Директива 2003/87/ЕО; — Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията от 21 юни 2012 г. относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета; — Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/2066 на Комисията от 19 декември 2018 г. относно мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за изменение на Регламент (ЕС) № 601/2012 на Комисията; — Делегиран регламент (ЕС) 2019/1603 на Комисията от 18 юли 2019 г. за допълване на Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на мерките, приети от Международната организация за гражданско въздухоплаване, за мониторинг, докладване и проверка на емисии от въздухоплаването с цел прилагане на глобална, основана на пазара мярка, в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	Разпоредбите относно мониторинга и докладването са със същата степен на стриктност като тези в СТЕ на ЕС. Това е предвидено в: — член 20 от Закона за CO_2; — членове 50—52 и приложения 16 и 17 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
13.	Проверка и акредитация	— член 15 и приложение V към Директива 2003/87/ЕО; — Регламент (ЕС) № 600/2012 на Комисията от 21 юни 2012 г. относно проверката на докладите за емисии на парникови газове и на докладите за тонкилометри и относно акредитацията на проверяващи органи съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета;	Разпоредбите относно проверката и акредитацията са със същата степен на стриктност като тези в СТЕ на ЕС. Това е предвидено в: — член 52, параграфи 4 и 5 и приложение 18 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

	Основни критерии	За ЕС	За Швейцария
		— Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/2067 на Комисията от 19 декември 2018 г. за проверка на данните и за акредитация на проверяващите органи съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.	
14.	Администриране	Прилагат се критериите, посочени в член 18а от Директива 2003/87/ЕО. За тази цел и в съответствие с член 25а от Директива 2003/87/ЕО Швейцария се счита за администрираща държава членка, що се отнася до разпределяне на администрирането на оператори на въздухоплавателни средства на Швейцария и на държави — членки на ЕС (ЕИП). Съгласно член 25а от Директива 2003/87/ЕО компетентните органи на държавите — членки на ЕС (ЕИП), носят отговорност за всички задачи във връзка с администрирането на разпределените им оператори на въздухоплавателни средства, включително и задачите във връзка със СТЕ на Швейцария (например получаването на проверените доклади за емисиите, обхващащи въздухоплавателните дейности както в ЕС, така и в Швейцария, разпределянето, издаването и прехвърлянето на квоти за емисии, спазването на изискванията и правоприлагането). Европейската комисия съгласува двустранно със швейцарските компетентни органи предаването на съответната документация и информация. По-специално Европейската комисия гарантира да се прехвърли на оператори на въздухоплавателни средства, администрирани от Швейцария, количеството безплатно разпределени квоти от квотите за емисии на ЕС. В случай на двустранно споразумение относно администрирането на полети, извършвани с използване на летище EuroAirport Базел-Мюлуз-Фрайбург, което не предполага изменение на Директива 2003/87/ЕО, Европейската комисия улеснява, доколкото е необходимо, прилагането на такова споразумение, стига това да не води до двойно отчитане.	В съответствие с Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение Швейцария отговаря за администрирането на следните оператори на въздухоплавателни средства: — операторите, имащи валиден лиценз за въздухоплавателна дейност, издаден от Швейцария, или — операторите с най-големи предвидени разпределени въздухоплавателни емисии в Швейцария в рамките на свързаните СТЕ. Швейцарските компетентни органи отговарят за всички задачи във връзка с администрирането на разпределените на Швейцария оператори на въздухоплавателни средства, включително и задачите във връзка със СТЕ на ЕС (например получаването на проверените доклади за емисиите, обхващащи въздухоплавателните дейности както в ЕС, така и в Швейцария, разпределянето, издаването и прехвърлянето на квоти за емисии, спазването на изискванията и правоприлагането). Швейцарските компетентни органи съгласуват двустранно с Европейската комисия предаването на съответната документация и информация. По-специално швейцарските компетентни органи прехвърлят на операторите на въздухоплавателни средства, администрирани от държави — членки на ЕС (ЕИП), количеството безплатно разпределени швейцарски квоти за емисии. Това е предвидено в: — член 39, параграф 1а от Закона за CO_2; — Член 46г и приложение 14 към Наредбата за CO_2 в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.
15.	Предаване на квоти	При оценка на съответствието на операторите на въздухоплавателни средства въз основа на количеството предадени квоти, компетентните органи на държа-	При оценка на съответствието на операторите на въздухоплавателни средства въз основа на количеството предадени квоти, компетентните органи на Швейцария на

	Основни критерии	За ЕС	За Швейцария
		вите — членки на ЕС (ЕИО), на първо място вземат предвид емисиите, обхванати от СТЕ на Швейцария, и използват останалото количество предадени квоти при вземане предвид на емисиите, обхванати от СТЕ на ЕС.	първо място вземат предвид емисиите, обхванати от СТЕ на ЕС, и използват останалото количество предадени квоти при вземане предвид на емисиите, обхванати от СТЕ на Швейцария.
16.	Правоприлагане	Страните прилагат разпоредбите на своите СТЕ по отношение на операторите на въздухоплавателни средства, които не изпълняват задълженията си в съответната СТЕ, независимо дали съответният оператор се администрира от компетентен орган на ЕС (ЕИП) или от швейцарски компетентен орган, в случай че правоприлагането от администриращия орган по отношение на този оператор изисква допълнително действие.	
17.	Административно разпределяне на операторите на въздухоплавателни средства	В съответствие с член 25а от Директива 2003/87/ЕО в списъка на операторите на въздухоплавателни средства, публикуван от Европейската комисия в съответствие с член 18а, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО, се посочва за всеки оператор на въздухоплавателни средства коя е администриращата държава, включително Швейцария. Операторите на въздухоплавателни средства, които са разпределени за пръв път на Швейцария след влизането в сила на настоящото споразумение, започват да се администрират от Швейцария от дата след 30 април от годината на разпределяне и преди 1 август от годината на разпределяне. Двете страни си сътрудничат за споделяне на съответната документация и информация. Разпределянето на даден оператор на въздухоплавателни средства не засяга обхващането на този оператор на въздухоплавателни средства от съответната СТЕ (т. е. оператор в обхвата на СТЕ на ЕС и администриран от швейцарския компетентен орган има същата степен на задължения в рамките на СТЕ на ЕС, както в рамките на СТЕ на Швейцария, и обратното).	
18.	Условия и ред за прилагането	Всякакви допълнителни условия и ред, необходими за организацията на работата и сътрудничеството в рамките на обслужване на едно гише на титуляри на партиди за въздухоплавателни квоти за емисии, се разработват и приемат от Съвместния комитет след подписване на настоящото споразумение в съответствие с членове 12, 13 и 22 от настоящото споразумение. Те се прилагат от датата, на която настоящото споразумение се прилага.	
19.	Съдействие от Евроконтрол	Във връзка с клаузите за въздухоплаването от настоящото споразумение Европейската комисия включва Швейцария в мандата, даден на Евроконтрол, по отношение на СТЕ на ЕС.	

B. **Основни критерии за регистрите**

СТЕ на всяка от страните включва регистър и дневник на трансакциите, които са в съответствие със следните основни критерии във връзка с механизмите и процедурите за сигурност, както и във връзка с откриването и управлението на партиди.

Основни критерии във връзка с механизмите и процедурите за сигурност

В регистрите и дневниците на трансакциите са защитени поверителността, целостта, наличието и автентичността на съхранените в системата данни. За тази цел страните прилагат следните механизми за сигурност:

Основни критерии
За достъп до партидите се изисква да има двуфакторен механизъм за идентификация на всички потребители, имащи достъп до съответната партида.
Изисква се механизъм за подписване на трансакциите както при тяхното иницииране, така и при одобряването им. Кодът за потвърждение се изпраща на потребителите по различен от обичайния канал за връзка.
Всяка от изброените по-долу операции се инициира от едно лице и се одобрява от друго лице (принцип на 4-те очи): — всички извършвани от администратор операции, освен ако са в сила обосновани изключения съгласно Техническите стандарти за свързването (LTS); — всички прехвърляния на единици, освен ако с алтернативна мярка се постига същото равнище на сигурност.

Създава се система за уведомления, която да предупреждава потребителите при извършване на операции с техните партиди и наличности.
Прилага се минимален 24-часов интервал между иницииране на прехвърляне и неговото изпълнение, така че всички потребители да получат информация и да могат да спрат прехвърляне, за което се подозира, че е незаконно.
Швейцарският администратор и централният администратор на Съюза предприемат стъпки за информиране на потребителите за техните отговорности във връзка със сигурността на системите им (напр. персонални компютри, мрежи) и във връзка с боравенето с данни/работата в интернет.
Що се отнася до квотите, емисиите за 2020 г. могат да бъдат обхванати само от квоти, издадени през периода 2013 г.—2020 г.

Основни критерии във връзка с откриването и управлението на партиди

Основни критерии
Откриване на партида на оператор/партида за отпуснати квоти на оператор Заявлението на оператор или компетентен орган с искане за откриване на партида на оператор/партида за отпуснати квоти на оператор се представя пред националния администратор (в случая на Швейцария — Федералната служба по околната среда, FOEN). Заявлението съдържа достатъчно информация за идентифициране на инсталацията, попадаща в обхвата на СТЕ, както и подходящ идентификатор (ID) на инсталацията.
Откриване на партида на оператор на въздухоплавателни средства/партида за отпуснати квоти на оператор на въздухоплавателни средства Всеки оператор на въздухоплавателни средства, попадащ в обхвата на СТЕ на Швейцария и/или на СТЕ на ЕС, има една партида на оператор на въздухоплавателни средства/партида за отпуснати квоти на оператор на въздухоплавателни средства. Този вид партиди на администрираните от швейцарския компетентен орган оператори на въздухоплавателни средства се поддържа в швейцарския регистър. Заявлението от оператора на въздухоплавателни средства или негов упълномощен представител се представя пред националния администратор (в случая на Швейцария — FOEN) в рамките на 30 работни дни от одобрението на мониторинговия план на оператора на въздухоплавателни средства или от неговото прехвърляне от държава — членка на ЕС, на швейцарските власти. Заявлението съдържа уникалния код (уникалните кодове) на въздухоплавателните средства, които се експлоатират от заявителя и попадат в СТЕ на Швейцария и/или на СТЕ на ЕС.
Откриване на лична партида/лична партида за отпуснати квоти Заявлението за откриване на лична партида/лична партида за отпуснати квоти се представя пред националния администратор (в случая на Швейцария — FOEN). То съдържа достатъчна информация за идентифициране на титуляря на партидата/заявителя и включва най-малко следното: — за физически лица: доказателство за самоличността и данни за връзка; — за юридически лица: — копие от търговския регистър или — документите за учредяване на юридическото лице и документ, доказващ регистрацията на юридическото лице, — свидетелство за съдимост на физическото лице, а за юридическо лице — свидетелство за съдимост на неговите директори.
Упълномощени представители/представители по партидата За всяка партида има поне един упълномощен представител/представител по партидата, определен от бъдещия титуляр на партидата. Упълномощените представители/представителите по партидата инициират трансакции и други процеси от името на титуляря на партидата. При определяне на упълномощения представител/представителя по партидата се предоставя следната информация за упълномощения представител/представителя по партидата: — име и данни за връзка, — документ за самоличност, — свидетелство за съдимост.
Проверка на документите Всяко копие на документ, представено като доказателство при откриване на лична партида/лична партида за отпуснати квоти или при определяне на упълномощен представител/представител по партида, трябва да е заверено като копие, което е вярно с оригинала. Копията на документи, издадени извън държавата, изискваща копието, трябва да бъдат легализирани. Датата на заверка или легализиране, ако е необходимо, не трябва да предхожда с повече от три месеца датата на заявлението.
Отказ за откриване или актуализиране на партида или за определяне на упълномощен представител/представител по партида

Националният администратор (в случая на Швейцария — FOEN) може да откаже да открие или да актуализира партида или да определи упълномощен представител/представител по партида, при условие че отказът е разумен и обоснован. Отказът се обосновава най-малко с едно от следните основания:

— предоставените информация и документи са непълни, неактуални или неточни поради друга причина или фалшиви,
— евентуалният представител е обект на разследване или е бил осъден през предходните пет години за измама, включваща квоти или единици по Протокола от Киото, пране на пари, финансиране на тероризъм или други тежки престъпления, за които партидата може да се използва като инструмент,
— основания съгласно националното право или правото на Съюза.

Редовен преглед на информацията относно партидите

Титулярите на партиди незабавно докладват на националния администратор (в случая на Швейцария — FOEN) за всяка промяна в данните за партидата или потребителя, като това се придружава от своевременно изпращане на информация съгласно изискванията на националния администратор, отговарящ за одобряване на актуализацията на съответната партида.

Поне веднъж на всеки три години националният администратор проверява дали информацията, представена във връзка с дадена партида, продължава да е пълна, актуална, точна и достоверна, и при необходимост изисква от титуляря на партидата уведомление за настъпили промени.

Преустановяване на достъпа до партида

Достъпът до партиди може да бъде преустановен в случай на нарушение на която да е разпоредба на член 3 от настоящото споразумение относно регистрите или в случай на висящо разследване на възможно нарушение на тези разпоредби.

Поверителност и предоставяне на информация

Информацията, включително наличностите по всички партиди, всички извършени трансакции, уникалният идентификационен код на квотите и уникалната числова стойност на серийния номер на единиците по Протокола от Киото, които се притежават или са засегнати от трансакция и се съдържат в дневника на ЕС на трансакциите (EUTL) или в швейцарския допълнителен дневник на трансакциите (SSTL), в регистъра на Съюза, в швейцарския регистър и във всеки друг регистър на страна по Протокола от Киото, се счита за поверителна.

При поискване такава поверителна информация може да бъде предоставена на съответните публични органи, ако искането има легитимна цел и е обосновано, необходимо и пропорционално за целите на разследване, разкриване, наказателно преследване, данъчно администриране, правоприлагане, одитиране и финансов надзор за предотвратяване и борба срещу измамите, прането на пари, финансирането на тероризъм, други сериозни престъпления, манипулиране на пазара или други нарушения на правото на Съюза или националното законодателство на държава — членка на ЕИП, или на Швейцария, както и за осигуряване на доброто функциониране на СТЕ на ЕС и на СТЕ на Швейцария.

Г. **Основни критерии за тръжните платформи и тръжните дейности**

Организациите, провеждащи търгове за квоти в СТЕ на страните, отговарят на посочените по-долу основни критерии и провеждат търговете в съответствие с тези основни критерии.

	Основни критерии
1.	Организацията, която провежда търга, се избира чрез процес, осигуряващ прозрачност, пропорционалност, равно третиране, недискриминация и конкуренция между различните потенциални тръжни платформи, въз основа на законодателството на Съюза или националното законодателство в областта на обществените поръчки.
2.	Провеждащата търга организация е оправомощена за такава дейност и разполага с необходимите гаранции за извършване на действията си; тези гаранции включват, наред с другото, както механизми за идентифициране и справяне с потенциалните отрицателни последици от евентуални конфликти на интереси и с рисковете, на които е изложен пазарът, така и прозрачни и недискреционни правила и процедури за обективно и надлежно провеждане на търговете и достатъчни финансови ресурси за улесняване на правилното функциониране.
3.	Достъпът до търговете подлежи на минимални изисквания за адекватни надлежни проверки на клиентите, за да се осигури, че участниците няма да навредят на провеждането на търговете.

4.	Тръжният процес е предсказуем, по-специално по отношение на времето и последователността на продажбите, както и на прогнозните количества предлагани квоти. Основните елементи на метода за тръжна продажба, включително графика, датите и прогнозните количества продавани квоти, се публикуват на уебсайта на организацията, натоварена с тръжната продажба, поне един месец преди да започне търгът. Всяка значима корекция също се обявява предварително, колкото е възможно по-рано.
5.	Тръжната продажба на квотите се извършва с цел да се сведе до минимум евентуалното въздействие върху СТЕ на всяка от страните. Организацията, натоварена с провеждане на търговете, предприема необходимото, за да няма значително отклонение на клиринговите цени от съответната цена на квотите на вторичния пазар по време на тръжния период, което би показало несъвършенство на търговете. Методиката за определяне на това отклонение следва да бъде съобщена на компетентните органи, които упражняват надзорни функции на пазара.
6.	Цялата неповерителна информация във връзка с търговете, включително цялата нормативна уредба, указанията и формулярите, се публикува по открит и прозрачен начин. Резултатите от всеки проведен търг се публикуват веднага когато това е разумно осъществимо и включват съответната неповерителна информация. Поне веднъж годишно се публикуват доклади за резултатите от търговете.
7.	Тръжната продажба на квоти подлежи на адекватни правила и процедури за намаляване на риска от антиконкурентно поведение, пазарна злоупотреба, пране на пари и финансиране на тероризъм във връзка с търговете. Доколкото това е възможно, тези правила и процедури са не по-малко стриктни от приложимите правила и процедури по отношение на финансовите пазари в съответната правна уредба на страните. По-специално организацията, която провежда търговете, носи отговорност за въвеждане на мерки, процедури и процеси, осигуряващи честността на търговете. Тя също така упражнява мониторинг върху поведението на пазарните участници и уведомява компетентните публични органи в случай на антиконкурентно поведение, пазарна злоупотреба, пране на пари или финансиране на тероризъм.
8.	Провеждащата търговете организация и тръжната продажба на квоти са обект на адекватен надзор от страна на компетентните органи. Определените за тази цел компетентни органи имат необходимите правни компетенции и технически механизми за осъществяване на надзор върху: — организационната уредба и поведението на операторите на тръжни платформи; — организационната уредба и поведението на професионалните посредници, действащи от името на клиенти; — поведението и трансакциите на пазарните участници, за да се предотвратява злоупотреба с вътрешна информация и манипулиране на пазара; — трансакциите на пазарните участниците, за да се предотвратява прането на пари и финансирането на тероризъм. Доколкото е възможно, надзорът е не по-малко стриктен от надзора върху финансовите пазари съгласно съответната правна уредба на страните.

Швейцария се стреми да използва частна организация за тръжната продажба на своите квоти в съответствие с правилата за обществените поръчки.

Докато бъде сключен договор с такава организация и ако броят на квотите, подлежащи на тръжна продажба в дадена година, е под съответен фиксиран праг, Швейцария може да продължи да използва действащия механизъм за тръжна продажба, а именно провеждане на търгове от FOEN, при спазване на следните условия:

1. прагът възлиза на 1 000 000 квоти, включително квотите, подлежащи на тръжна продажба за въздухоплавателни дейности;

2. прилагат се основните критерии по точки 1—8, с изключение на критерии 1 и 2, докато последното изречение от критерий 5 и критерии 7 и 8 се прилагат само за FOEN, доколкото това е възможно.

Основният критерий 3 се прилага заедно със следната разпоредба: достъпът за оферирane на търгове за швейцарски квоти в съответствие с разпоредбите за тръжна продажба, които са били в сила към момента на подписване на настоящото споразумение, се гарантира за всички субекти в ЕИП, които се допускат да оферират на търговете в Съюза.

Швейцария може да оправомощава за провеждане на търгове организации, които се намират в ЕИП.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТЕХНИЧЕСКИ СТАНДАРТИ ЗА СВЪРЗВАНЕТО

За да се приведе в действие свързването на СТЕ на ЕС със СТЕ на Швейцария, през май 2020 г. или възможно най-скоро след това се въвежда временно решение. Страните си сътрудничат, за да заменят възможно най-скоро това временно решение с постоянна връзка между регистрите.

В Техническите стандарти за свързването (LTS) се посочват:

— архитектурата на комуникационната връзка;

— сигурността на преноса на данни;

— списъкът на функциите (трансакции, съгласуване и др.);

— дефинирането на уебуслугите;

— изискванията за записване на данните;

— работните разпоредби (помощен център, подпомагане);

— планът за задействане на комуникационната връзка и процедурата за изпитване;

— процедурата за изпитване на сигурността.

В LTS е посочено, че администраторите трябва да предприемат всички разумно възможни стъпки за гарантиране, че швейцарският допълнителен дневник на трансакциите (SSTL), дневникът на ЕС на трансакциите (EUTL) и връзката са в работно състояние 24 часа в денонощието и 7 дни в седмицата и че прекъсванията на функционирането на SSTL, на EUTL и на връзката се свеждат до минимум.

В LTS е посочено, че комуникациите между SSTL и EUTL се състоят от защитен обмен на съобщения за уебуслуги на базата на посочените по-долу технологии ([1])1:

— уебуслуги с използване на протокол за обмен на структурирана информация в компютърни мрежи (SOAP) или еквивалентен протокол;

— базирана на хардуер виртуална частна мрежа (VPN);

— XML (разширяем маркиращ език);

— цифров подпис и

— времеви мрежови протоколи.

В LTS са определени допълнителни изисквания за сигурност на швейцарския регистър, SSTL, регистъра на Съюза и EUTL и те се документират в „план за управление по отношение на сигурността“. По-специално в LTS се посочва, че:

— ако съществува съмнение, че сигурността на швейцарския регистър, SSTL, регистъра на Съюза или EUTL е компрометирана, двете страни незабавно се информират взаимно и преустановяват връзката между SSTL и EUTL;

— при нарушение на сигурността страните се задължават незабавно да си обменят информацията. Доколкото има подробна техническа информация, в срок от 24 часа след нарушаване на сигурността администраторът на швейцарския регистър и централният администратор на Съюза си обменят доклад, описващ инцидента (дата, причина, последици, предприети мерки).

Процедурата за изпитване на сигурността, която е определена в LTS, се изпълнява преди установяване на комуникационната връзка между SSTL и EUTL, както и когато е необходима нова версия или вариант на SSTL или EUTL.

В допълнение към работната среда в LTS са предвидени две изпитвателни среди: изпитвателна среда за разработване и изпитвателна среда за приемане.

([1]) 1 Тези технологии се използват понастоящем за установяване на връзка между регистъра на Съюза и дневника на международните трансакции, както и между швейцарския регистър и дневника на международните трансакции.

Страните предоставят доказателства посредством администратора на швейцарския регистър и централния администратор на Съюза, че през предходните дванадесет месеца е направена независима оценка на сигурността на техните системи в съответствие с изискванията за сигурност, определени в LTS. Изпитването на сигурността, и по-специално изпитването за проникване, се извършва върху всички значими нови варианти на софтуера в съответствие с изискванията за сигурност, определени в LTS. Изпитването за проникване не се извършва от разработчика на софтуера или от подизпълнител на разработчика на софтуера.“

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG